

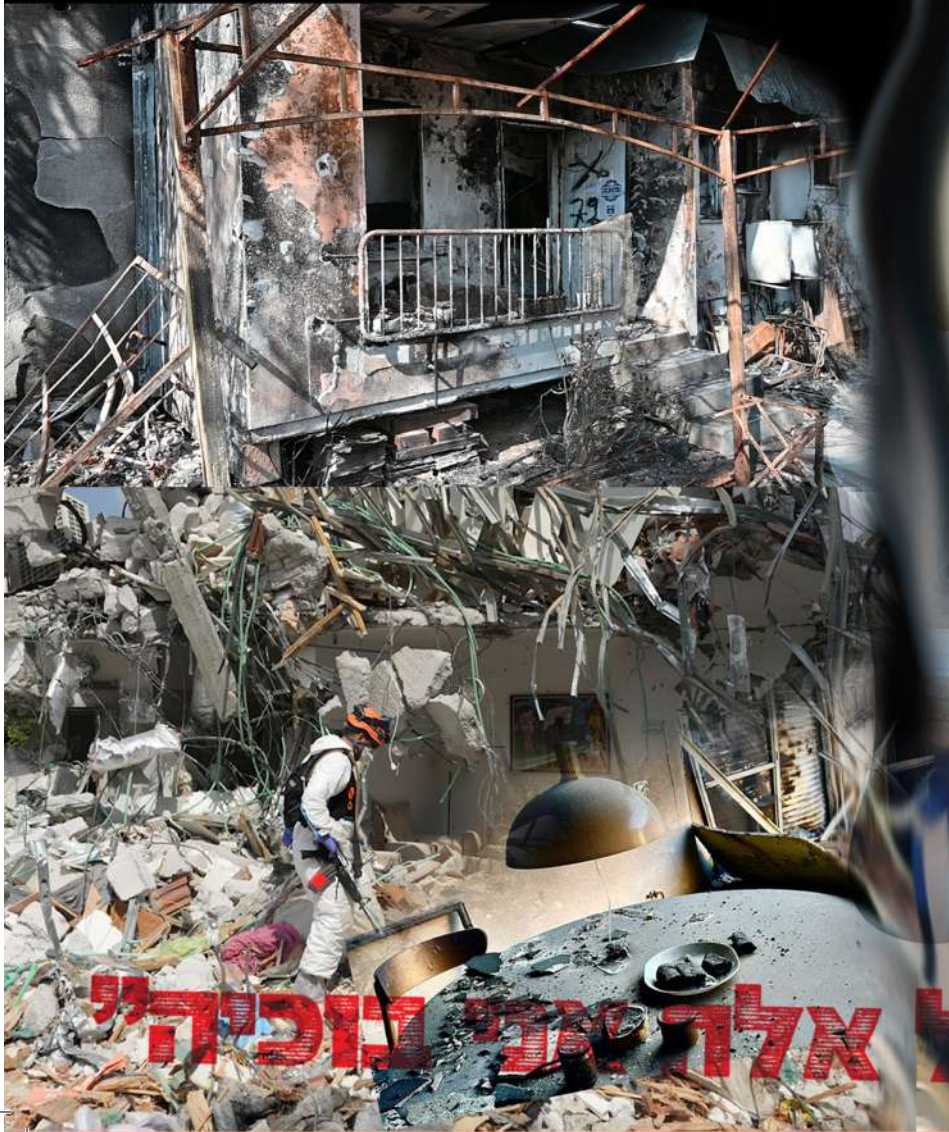
מחורבן לחורבן



אוניברסיטת ברלין 1930

יהודים אינם רצויים במקום זה... כך פרצה השואה בתחילה באוניברסיטאות... ב-1935 גרמניה... והיום אותו אמירה באוניברסיטאות בכל העולם זה נראה עובש... ולמבין זה צויר רועם...

מוצא אני מר ממות...



שאל אלה אני נוכחיה

"חופש אקדמאי"

עקרון יסוד בתורת האקדמיה!

ראסל ריקפורד, פרופסור באוניברסיטת היוקרית "קורנל" בניו יורק

כינה את הרצח האכזרי והמחריד בעוטף עזה

"מרגש" ו"מעורר השראה"

"ואם הפלסטינים לא מתרגשים, הם לא בני אדם"...

דברים דומים התרחשו גם באוניברסיטה "היוקרית" "הרוורד" שהיא גם ממומנת ע"י אלי-הון יהודים.

היתכן? כן! העקרון הקודש ביותר באקדמיה הוא "חופש אקדמאי", לכל דעה יש מקום! (עפ"ל) אולם היכן חופש אקדמאי בכל זאת "נוגד" את עקרונות האקדמיה? ולמה?! הרי לפניכם:

אחת הבעיות הקשות הגורמות כאב ראש עצום לגורמי האקדמיה בעולם כולו, היא בעיית החוקרים המרדנים, המסרבים ליישר קו עם תיאוריות הכפירה המשוונות שבהן דוגל הממסד האקדמי בנוקשות רבה. ברחבי העולם כולו מתנהל מסע טיהור נוקשה כנגד מדענים הדוגלים בשיטת 'התכנון התבוני' (Intelligent Design), שהינה תנועה של מדענים שהכריזו באופן גלוי על כך שהממצאים המדעיים אודות המורכבות העצומה של הפיזיקה ושל היצורים האורגניים, מוכיחים על קיומה של 'יד עליונה' מאחורי בריאת העולם, ועל תכנון תבוני של היקום.

המדיניות התקיפה של האוניברסיטאות בחו"ל ביחס לנושא זה הינה מדיניות של יד קשה ביותר כנגד הסוררים, כאשר הללו נידונים לגזר דין חד משמעי - פיטורין מידיים. ללא היסוס.

למרבה האבסורד, בנושא זה נטשו אנשי הממסד האקדמי את כל הדיבורים אודות ה"חופש האקדמי" המקודש. המקנה זכות חסרת גבולות לכל חוקר להביע את דעותיו.

נושא זה התגלגל אף לפתחם של בתי המשפט בארה"ב, ואלו הכירו בזכותן של האוניברסיטאות לפטר את מדעני 'תכנון תבוני', וקבעו כי אין לראות במעשה זה פגיעה בחופש האקדמי.

פרשיות אלו מסוקרות בהרחבה בשני פרויקטים גדולים שנעשו בנושא זה. הפרויקט הראשון נערך על ידי ג'רי ברגמן, שראיין במסגרת עבודתו אלף מדענים ומורים שנדרחו, פוטרו או לא קודמו. בשל ספקנותם לגבי הגישה הכפרנית של העולם האקדמי ביחס לנושא בריאת העולם. במרכזו של המחקר ישנה רשימה של מאה אנשים שפוטרו ממשרתם בשל אמונה בשיטת 'התכנון התבוני'. חלקם בשל הבעת דעות אלו בשיחה שנערכה מחוץ לכותלי הכיתה, שלא במסגרת הלימודים הפורמליים.

פרויקט נוסף שהכה גלים נערך על ידי עיתונאי יהודי בשם בן שטיין, אשר הפיק סרט בשם - Expelled No Intelligence Allowed שבמסגרתו ראיין מדענים בכירים שפוטרו מעבודתם בשל דגירתם בשיטת 'התכנון התבוני'. הסרט זכה לביקורות שליליות "קטלניות" מאת מבקרי הסרטים, אך למרות זאת זכה לתהודה עולמית עצומה, והוכנס לרשימת 20 הסרטים התיעודיים הרווחיים ב-25 השנים האחרונות.

המקרה המפורסם ביותר של רדיפה קשה הינו סיפורו של Damadian Raymond, ממציא מכשיר ה-MRI, שסורב לקבל פרס נובל על רקע דעותיו והתנגדותו לקבל את התיאוריות הכפרניות, למרות שהמצאתו נחשבת לאחת ההמצאות הגדולות ביותר שקידמו את עולם הרפואה באופן דרמטי בשנים

התשובה: הכפירה היא מהות האקדמיה. אם יש אמונה אין אקדמיה!

ואם יש אקדמיה בהכרח שאסור להזכיר משהו מאמונה! רח"ל!

וביתר ביאור: כי "חופש" פרושו הפקרות לכל מהווי האדם, כולל "רעיון רצח עם" אם זה יועיל עבורי. וכבר אמרו חז"ל ש"רוח גבוהה נפש רחבה", זהו מתלמידו של בלעם הרשע.

הקדמה

אחד הסופרים מהדור הקודם כתב הגדרה נכונה על המשכילים הקודמים, ומלחמתו של החתם סופר בהם, והדברים ממש תואמים-בדיוק למשכילי זמננו.¹

"התקופה בה הוא חי ופעל, [החת"ס] תקופת בלבול ומבוכה היתה. ההשכלה (המנדלסונית) החלה להשפיע השפעה הרסנית על יהדות גרמניה. אפשר היה כבר להכיר את מטרת דרכה. זרם חדשני זה בא להציף ולא להרוות. התשוקה להשכלה לא היתה תולדת התעוררותו של עם. שעד הנה נרדמו כוחותיו, בגלל סיבות של השפלה ודכוי, והוא מתעורר כעת למלא את החסר, כדי להשלים את הקומה, מבלי לקצץ בנטיעות, או מתוך הכרה שעליו לסגל גם חכמה, כטבחות ורקחות לתורה, ולקלוט את הטוב והמועיל בכל דבר, תוך שמירת העצמיות היהודית. זו היתה כל כולה ילידת חוץ, במטרה להטמיע ולטשטש.

ההשכלה (המנדלסונית) מכשיר היתה בידי הסביבה הזרה לבלוע את המיעוט (היהודי) [המאמין], עד ללא הכר, ולהטביע עליו חותם זר ומתנכר, רבים הרגישו מהרגע הראשון בסכנה, והרימו קול זעקה. המשכילים לעגו לזעקתם, וגמרו אומר, להעבירם על דעתם אף בכפייה. פרצה, איפוא, מלחמת תרבות בין המתיוונים בעם, לבין נאמני המורשה, קודם בגרמניה, ואח"כ גם בשאר מקומות. בסוף ימי החתם סופר געשה מלחמת התרבות ברחוב היהודי, בכל מקום, וגם במזרח אירופה, [תלמידי מנדלסון] [הם] לא העזו בתחילה לגלות את מטרתם האמיתית. הם לא העזו לקעקע את הבריה בגרזנים בפעם אחת. הם החלו את מעשיהם ההרסניים בקטנות, (לעגו למנהגי ישראל. וניסו לשנות את הצורות והטכסים המקובלים של מורשת ישראל, ולהשוותם בצורה חיצונית, לאלה המקובלים בפולחן הגויי.) [הם משחררים אותם מאמונה בהטיות מכוונות עם הרבה כסף, חלקו הרב בהלוואה מותנת בסיום הלימודים. ואם לא - צריכים להחזיר אם לא מסיימים] אדם שניחון היה בעין בוחנת, ראה מראש את סוף דרכם, והבין את כוונתם להטביע חותם של ניכור וטמיעה על ישראל ומורשתו. ראו זאת גדולי ישראל ובראשם מו"ח החתם סופר זצ"ל. אם נרצה לסכם היום את מהותם של השינויים והתמורות ההם, ברור כי היתה זו, לפי המונחים המקובלים מלחמה בין מקוריות יהודית, ובין כחש והתבוללות. מלחמת התרבות של המשכילים חתרה לפשוט את צורתה המקורית של מורשת ישראל ולהשוותה בתוכן ובצורה [לפלורליזם ואטאיזם הישראלי]....

(המנדלסונים) [המשכילים] לא גילו בתחילה את מטרתם האמיתית. הם חיפו עליה בעלה תאנה של "קידמה והשכלה" [ופרנסה]. הם אמרו, שהם רוצים (רק להחדיר מעט מדע וידע טכני בעם) בדאגה לפרנסתם. בטכסיסים אלה הצליחו להוליך שולל חלק [עד כמעט כולם] מהנוער היהודי, התמים באותם הימים, שנפשו נקעה (בחשכת הגיטאות), מקשיים כלכליים, ושאף להתחדשות, ולהיות כביכול, בני אדם מן הישוב", אולם אנחנו החיים כיום, מאתיים שנה אחרי פעולתם של המשכילים, מכירים טוב את שאיפותיהם, ראינו את פירותיהם. הדורות שנתחננו ברוחה התנצרו ויצאו מכלל ישראל. לתלמידי מנדלסון לא נשאר שם ושארית בישראל. בניהם עברו כולם לצד הנוצרי [כיום יעברו לצד הישראליות]. ומי יודע כמה מהם עמדו בראש משמידי היהודים בימי היטלר. נוכל לתאר לעצמנו, כיצד היה נראה אופיה של כנסת ישראל, לו ח"ו לא היו עומדים בראש היהדות המקורית באותם ימים גדולי אומה, שראו את הנולד, ולא נתנו להטעות נפשם במשאות שוא ומדוחים. מלחמת התרבות שפרצה אז, הסתיימה בהונגריה, ואף בפרנקפורט וברלין, הרבה לפני היטלר, בחלוקה טוטאלית בין שני חלקי האומה, שהיו רחוקים בעניני רוח זה מזה, כשני עמים נפרדים, חלק אחד ביצר וחיזק את דתיותה ולאומיותה של האומה, בסייגים שלא יתכנו בהם פרץ. הוא חישל אותם, שיוכלו לעמוד בפני זרמים של התבוללות וטמיעה. ואילו חלקה השני נשטף בזרם של שמד וטמיעה. בין (המשכילים הראשונים) [העסקנים החרדים הראשונים] (מנהלי המכללות החרדיות) שליחי ופועלי מדינת ישראל, האקדמיה הישראלית, דואגי הפרנסה, היו גם כאלה שחשבו אולי בתמימות לשבור את החבית ולשמור על יינה, אולם התברר כי דבר זה הביא לעקירת הכל....עכ"ל.

¹ בשביל הקריאה השוטפת - המילים שאינם קשורים לזמננו יכנסו לסוגריים עגולות, כמו מנדלסונים וכדו' ולפעמים במקומם הוספו את הדברים המתאימים לזמננו בסוגריים מרבעות, כמו "הם" הכוונה למדינת ישראל, ומשכילי זמננו, ו"מורחמנו", הדואגים לפרנסתנו".

חוברת זו קיצור ותמצות של ספר של למעלה מ-300 עמודים

קיצור הספר

"ומוצא אני מר ממות..."

במהדו"ק: כל באיה לא ישובון

ע"פ האמת, הרבה יותר קל להוכיח ולהבין את האיסור בלימוד באקדמיות כולל החרדיות בכל סוגיהן, מאשר להבין את איסור נסיעה בשבת במכונית, או איסור הדלקת החשמל בשבת, או איסור תערובת בשר בחלב, או איסור אכילת תערובת דבר אחר. וגם איסור זה הרבה יותר חמור שהוא כפירה בעיקר ממש!!! ואסור אף בפקוח נפש!!! ונכתב בזה "חיוב מיתה" בשו"ע (וזה דבר נדיר שמוזכר חיוב מיתה בשו"ע) והכל מפורש בגמרא ברמב"ם בשו"ע, ובכל מוסרי התורה לכל דורותיהם ממעמד הר סיני עד דורנו. אמנם אכן לא מצאתי לאיסור מפורש "אקדמיה חרדית" אפילו לא בס"ק של ה"שער הציון" אפילו לא בהוצאות החדשות... אבל תוכן האיסור מוזכר בתורה, בנביאים, במשלי לרוב, במשנה בתלמוד בפוסקים כרמב"ם עד השולחן ערוך. ובדברי חכמי ישראל בעיקר במאתים שנה האחרונים, וחלקם אף מסרו את נפשם על זה כפשוטו... גדולי הדור, רבנים, גדולי המוסר, גדולי החסידות לרוב!

א. איסור לימוד, אפילו "תורה" מכופר אפילו בפקוח נפש, ובעיקר בכופר ישראל! והלומד מהכופר חייב מיתה.

שבת דף קטז.

שאפילו אדם רודף אחריו להורגו, ונחש רץ להכישו - נכנס לבית עבודה זרה, ואין נכנס לבתיהן של אלו. שהללו מכירין וכופרין, והללו - אין מכירין וכופרין. ועליהן הכתוב אומר ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונו. (אמר רבי ישמעאל: קל וחומר, ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים. הללו שמטילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל לאביהן שבשמים - על אחת כמה וכמה, ועליהם אמר דוד הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי.)

לכאורה ענין האחרון [שבתוך הסוגריים] אינו נוגע לענינינו, המדובר שם הוא בענין שריפת כתבי קודש שכתבו מינים, רק משום חומרת המבט של חז"ל על המין, לא השמטתי את המשך הגמרא, אך בירושלמי המובא לקמן נראה שהביא את "עליהם אמר דוד הלא משנאיך..." על האיסור כניסה לבתיהם, א"כ יתכן שהאיסור כניסה לבתיהם של המינים לא רק משום סכנה ללמוד מהם, אלא מהחיוב לשנואתם. ודוק היטב לענינינו.

וזה חובה להתרחק ממנו עד פקוח נפש... והנכנס לבתיהם חייב מיתה... כפי שנראה בהמשך, ומה שנכתב שהאיסור להיכנס לבתיהם שאפילו לא בא ללמוד מהם מאומה... רק להנצל מהחיה או מהרוצח...

וכן בירושלמי תלמוד ירושלמי (ונציה) מסכת שבת פרק טז דף טו טור ג/ה"א

אמר רבי טרפון אקפח את בניי שאם יבואו לביתי שאני שורפן הן ואזכרותיהן, שאם יהיה הרודף רודף אחרי שאני נמלט לתוך בתיהן של עבודה זרה ואיני נמלט לתוך בתיהן של מינין, שעובדי עבודה זרה אינן מכירין

אותו וכופרין בו, אבל המינין מכירין אותו וכופרין בו, ועליהן אמר דוד הלא משנאיך יי' אשנא וגו'. זה מדרש דרשו ומה אם להטיל שלום בין איש לאשתו אמר הכתוב השם שנכתב בקדושה ימחה על המים סיפרי מינין שמטילין איבה ותחרות ומחלוקות בין ישראל לאביהן שבשמי' אינו דין שישרפו הן ואזכרותיהן.

והעיקר הנלמד מהבבלי והירושלמי לעניינינו שמשום פקוח נפש אין אפילו "להיכנס" לבית המינין לרגע של הצלה ממות! וק"ו... ללמוד מהם. וא"כ בן בנו של ק"ו... ללמוד מהם ולהתחנך על ידם בכל עצמם והווייתם... (כפי שנראה בהמשך).

ועוד גמ' עבודה זרה כז:

לא ישא ויתן אדם עם המינין.

ע"ז יז.

כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים - וכי מאחר שלא שבו היכן ישיגו? ה"ק: ואם ישובו לא ישיגו אורחות חיים. למימרא, דכל הפורש ממינות מיית.

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף טז עמוד ב

דברי הגמ' לפנינו באיזה חטא לכאורה קל.. שנהנה משהו מהמינות! עבר על "הרחק מעליך" ונדון לגרדום...

ת"ר: כשנתפס ר"א למינות, העלהו לגרדום לידון. אמר לו אותו הגמון: זקן שכמותך יעסוק בדברים בטלים הללו? אמר לו: נאמן עלי הדיין. כסבור אותו הגמון: עליו הוא אומר, והוא לא אמר אלא כנגד אביו שבשמים. אמר לו: הואיל והאמנתי עליך, דימוס, פטור אתה. כשבא לביתו נכנסו תלמידיו אצלו לנחמו, ולא קיבל עליו תנחומין. [!] אמר לו ר"ע: רבי, תרשיני לומר דבר אחד ממה שלימדתני? אמר לו: אמור. אמר לו: רבי, שמא מינות בא לידך והנאך, ועליו נתפסת? אמר לו: עקיבא, הזכרתני, פעם אחת הייתי מהלך בשוק העליון של ציפורי, ומצאתי אחד ויעקב איש כפר סכניא שמו, אמר לי, כתוב בתורתכם: לא תביא אתנן זונה [וגו'], מהו לעשות הימנו בהכ"ס לכ"ג? ולא אמרתי לו כלום; אמר לי, כך לימדני: [כי] מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו - ממקום הטנופת באו, למקום הטנופת ילכו, והנאני הדבר, על ידי זה נתפסתי למינות, ועברתי על מה שכתוב בתורה: הרחק מעליה דרך - זו מינות.

[נראה שר' עקיבא לא ידע מהמקרה, רק חישב מומה יכול לקבל עונש כזה ליתפס במינות, שהכריחוהו לע"ז, ומה שאכן התגלה מאיזה חטא של קרוב למינות....]

רמב"ם הלכות ע"ז פ"ב ה"ה [הוצאת הרב פרנקל] וז"ל

"וכן המינים מישראל אינן כישראל לדבר מן הדברים, ואין מקבלים אותם בתשובה לעולם, שנאמר כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים, והמינים הם התרים אחר מחשבות לבם בסכלות דברים שאמרנו עד שנמצאו עוברים על גופי תורה להכעיס בשאט בנפש ביד רמה ואומרים שאין בזה עון, "ואסור לספר עמהן" ולהשיב עליהן תשובה כלל" שנאמר ואל תקרב אל פתח ביתה... ובפה"מ לרמב"ם ריש חולין ז"ל ומינים אצל חכמים הם הכופרים מישראל, אבל אומות העולם הרי קוראים לכופריהם בסימן היחס ואומרים מיני גוים. והם בני אדם אשר טמטמה הסכלות את שכלם והחשיכו התאוות את נפשם ופקפקו בתורה ובנביאים עליהם השלום מתוך סכלותם, ומכחישים את הנביאים במה שאין להם בו ידיעה, ועוזבים את המצות מתוך זלזול, והכת הזו היא כת של ישוע הנצרי ודואג ואחיתופל וגחזי ואלישע אחר "וכל ההולך בשטתם" שם רשעים ירקב. ויוודע שהאדם מן הכת הזו כגון שנראה מתבטל ממצוה מן המצות מתוך זלזול בלי שישג באותו המעשה הנאה עכ"ל.

וע"ש בהמשך דברים חמורים יותר....

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק יב הלכה ט
 אסור ליקח רפואה מן הגוי אלא אם כן נתיאשו ממנו שיחיה, ואסור להתרפאות מן המין ואף על פי
 שנתיאשו ממנו שמא ימשכו אחריו.

[לכאורה שהרמב"ם לא הזכיר שדוקא בלוחש. ובכ"א בודאי מעריץ... [ועוד נשים שדעתם... (כמובא בראשונים
 בעניין זה עיין בספר)] כנהוג ומוכרח בכל בתלמידי אקדמיה, וחמור מכל אלה... עיין סוף הקונ' מעשה נורא
 בהגרי"ח זוננפלד זצ"ל.

רמב"ם באגרת השמד

ומהמפורסם כמו כן שרבי אליעזר נתפס למינות אשר היא יותר קשה מעבודה זרה, וזה שהמינים - יכריתם
 האל - יתלוצצו בדתות ואמרו: אויל המתעסק בהם! משוגע הלמד אותם! והם יבטלו הנבואה לגמרי...
 (ה"מזכיר משהו ממוסדות אקדמאים) ומינות גדולה מעבודה זרה, כמו שהתבאר בכל התלמוד... ועיין
 רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ה שראשון המינים הוא הסובר שאין שם אלוה ואין לעולם מנהיג... ודומה לו
 בהלכות עדות פרק יא המוסרין והאפיקורוסין המינים והמשומדים לא הצריכו חכמים למנותן בכלל פסולי
 עדות שלא מנו אלא רשעי ישראל, אבל אלו המורדין הכופרין פחותין הן מן העכו"ם, שהעכו"ם לא מעלין
 ולא מורידין ויש לחסידיהן חלק לעולם הבא, ואלו מורדין ולא מעלין ואין להן חלק לעולם הבא.

רמב"ם הלכות תשובה פרק ג הלכה ז

חמשה הן הנקראים מינים: האומר שאין שם אלוה ואין לעולם מנהיג, וכו' ועיין שם כסף משנה ולחם משנה
 שזה נלמד מע"ז שאינו מאמין מאלוקי האמת... ועוד שאמרנו שהכופר גרוע ממנו..

ספר המצוות לרמב"ם מצות לא תעשה מז

והמצוה המ"ז היא שהזהירנו שלא לתור אחרי לבבנו עד שנאמין דעות שהם הפך הדעות שחייבתנו התורה
 אבל נקצר מחשבתנו ונשים לה גבול תעמוד אצלו והוא מצות התורה ואזהרותיה. והוא אמרו יתעלה (פ'
 ציצית) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. לשון ספרי ולא תתורו אחרי לבבכם זו מינות כענין שנאמר
 [קהלת ז] ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה. [ה"ה ועליה נאמר במשלי אל
 תקרב אל ביתה...]

שולחן ערוך יורה דעה הלכות מעונן ומכשף סימן קעט
 הלומד מן האמגושי, אפילו דברי תורה, חייב מיתה.

עיין ביאור הגר"א והש"ך ועוד, דדוקא איירי במין, ומכשף לבד אין איסור. והסיבה כפי שכתב רש"י שם במקור
 שבת ע"ה. והיא גמרא ערוכה שבת עה. שמוכרח שהכוונה למין וע"ש ברש"י שהכל מטעם שימשך אחרי מינות
 (ורש"י בדפוסים מזכיר גם ע"ז ובדפו"י לא! והוא הרגיל בתקוני הצנזורה אך גם אם מדובר בע"ז כבר קדם לנו
 הרמב"ם [הובא כאן בקונ'] בכמה מקומות שמינות קשה מע"ז) והתימא שבגמ' כאן מוכח בהדיא שעל מינות
 אין היתר "אבל אתה לומד להורות" כי מזה הגמ' הוכיחה שמדובר באמגושי מין, ואמנם הבאנו שכך כבר פסק
 הש"ך והכיח מהרמב"ם, אבל כתב מטעם אחר והלא היא גמרא ערוכה כאן, ויש כמה שהזכירו זאת בצד מסוים
 וצע"ג וגם הרי כל המקומות בש"ס שמוזכר "אבל אתה לומד להורותם", של שייך למינות כלל.

וכל פניית מחשבה בספקות באמונה מזהירים עליה בלאו!... כע"ז!... [עיין לקמן שמובא הרמב"ם הל' ע"ז
 פ"ב.]

שו"ת מהר"ם שיק אורח חיים סימן דש

...מכל מקום פשיטא דממילא נשמע כיון דהוי כמומר לכל התורה וגם הוי כעובד עבודה זרה, ותו הא
 מורדין אותו ואין מעלין ואיך נימא 'וחי בהם' [ויקרא י"ח ה'] ואפילו מספק וחשש, ואף על גב דהוי ספיקא,
 אמרינן בכהאי גונא ספיקא דאורייתא לחומרא, ולא שייך ספק נפשות להקל כמו שכתב הש"ך שם בריש

הסימן [ס"ק א'], מכל שכן בכהאי גוונא, וזה ברור..... אלא היכא דיש לחוש לאמשוכי בתרייהו אסור כמו בעבודה זרה. ואפילו היכא דלא שייך חשש אמשוכי בתרייהו קיימא לן ביורה דעה סימן ק"נ [סעיף א'] דמצוה להרחיק מדרך עבודה זרה ארבע אמות, והוא הדין "מבית המינים!". כן נראה לפי ענ"ד בזה, עכ"ל

אבות דרבי נתן פרק ב' -

איזהו סייג שעשו כתובים לדבריהם הרי הוא אומר הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה (משלי ה' ח') הרחק מעליה דרכך זו מינות שאומרים לו לאדם אל תלך בין המינים ואל תכנס לשם שמא תכשל בהם, ואם אמר בטוח אני בעצמי שאע"פ שאני נכנס לשם איני נכשל בהם. שמא תאמר שומע אני את דבריהם וחוזר בי!... תלמוד לומר כל באיה! לא ישובן ולא ישיגו ארחות חיים..

מדברי אבות דר"נ למדנו ברורות, שחז"ל למדו מדברי הנביא שלא ניתן לומר לי זה לא יזיק או לא ישפיע "כל באיה לא ישובן"...

ולשון ספרי

ולא תתורו אחרי לבבכם זו מינות כענין שנאמר [קהלת ז] ומוצא אני מן ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה...

מכילתא דרבי ישמעאל משפטים - מסכתא דכספא פרשה כ

רבי נתן אומר, מדבר שקר תרחק, הרי זה אזהרה לפרוש מן המינות, וכן הוא אומר (קהלת ז כו) ומוצא אני מן ממות וגו',

מדרש אגדה (בובר) שמות פרק כג פסוק ז (פרשת משפטים)

מדבר שקר תרחק. זה מינות, וכן אמר החכם אל תקרב אל פתח ביתה (משלי ה' ח'):

פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שמות פרק כג פסוק ז (פרשת משפטים)

ר' נתן אומר אזהרה לפרוש מן המצוות, ת"ל מדבר שקר תרחק, וכה"א ומוצא אני מן ממות (קהלת ז כו)

ונראה שכוונתו כמכילתא וכמדרש אגדה או טעות בגירסא "מצוות" וכך גם רש"י בפרושו על משלי מבאר את הפסוק ומוצא אני את האשה... וכרמב"ם...

הרמב"ם בסוף הלכות טומאת צרעת כותב בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים מהי הדרך בה אנו צריכים ללכת ומה אסור ללכת, ולאמיתו של דבר זה היה צריך לספק ולחייב אותנו ללא כל מה שנכתב עד כאן, אך הצרכנו לפרט בגלל עוניינו הרב... 'וז"ל:

ועל עניין זה מזהיר בתורה ואומר השמר בנגע הצרעת זכור את אשר עשה ה' אלוקיך למרים בדרך, הרי הוא אומר התבוננו מה אירע למרים הנביאה שדיברה באחיה שהיתה גדולה ממנו בשנים וגידלתו על ברכיה וסכנה בעצמה להצילו מן הים והיא לא דברה בגנותו אלא טעתה שהשותו לשאר נביאים והוא לא הקפיד על כל הדברים האלו שנאמר והאיש משה ענו מאד ואף על פי כן מיד נענשה בצרעת קל וחומר לבני אדם הרשעים הטפשים שמרבים לדבר גדולות ונפלאות. לפיכך ראוי למי שרוצה לכוין אורחותיו להתרחק משיבתן ומלדבר עמהן כדי שלא יתפס אדם ברשת רשעים וסכלותם, וזה דרך ישיבת הלצים הרשעים בתחילה מרבין בדברי הבאי כענין שנאמר וקול כסיל ברוב דברים, ומתוך כך באין לספר בגנות הצדיקים כענין שנאמר תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק, ומתוך כך יהיה להן הרגל לדבר בנביאים ולתת דופי בדבריהם כענין שנאמר ויהיו מלעיבים במלאכי האלוקים ובזים דברים ומתעתעים בנביאיו, (=ביקורת המקרא) ומתוך כך באין לדבר באלוקים וכופרין בעיקר[!] כענין שנאמר ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על ה' אלקיהם, והרי הוא אומר שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ מי גרם להם לשית בשמים פיהם לשונם שהלכה תחילה בארץ, זו היא שיחת הרשעים שגורמת להן ישיבת קרנות וישיבת כנסיות של עמי הארץ וישיבת בתי משתאות עם שותי שכר, אבל שיחת כשרי ישראל אינה אלא בדברי תורה וחכמה, לפיכך

הקדוש ברוך הוא עוזר על ידן ומזכה אותן בה, שנאמר אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו. עכ"ל.

וע"פ הרמב"ם הזה ישנם שתי דרכים, האחת מגיעה לכפירה, והשניה לדרך התורה, וזה מבואר וברור שהוא גם לצורך דברי חול נצרכים לדרך ע"פ התורה, וזהו הנאמר בברור בפרק ראשון בתהילים:

(א) אֲשֶׁר־יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לַצִּיּוֹם לֹא יָשָׁב: (ב) כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה: (ג) וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתוֹלַע עָלָיו פְּרִיז יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יָבֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: (ד) לֹא־יִכַן הָרְשָׁעִים כִּי אִם־כַּמִּץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ: (ה) עַל־כֵּן לֹא־יִקְמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים: (ו) כִּי־יִזְדַּע ה' דָּרְךְ צְדִיקִים וְדָרְךְ רְשָׁעִים תִּאבֵּד:

וק"ו ובן בנו של ק"ו כש'רשעים יש דרך וכוונה ותכנית ברורה... תלמידי אברהם או תלמידי בלעם...

* * *

עד כאן... "דוגמית" מדברי חז"ל ועמודי ההוראה באסור קרבה אל המינים וחיוב "הרחקה" מהם, [ועיין בספר בהרחבה...] והמקיים שו"ע ללא ספק לא יכנס לאקדמיה, ק"ו לא יספר עמם, וק"ו לא ילמד מהם, וחייב מיתה כמובא בשו"ע ללא חולק...

ולכאורה מעתה כל ההמשך מיותר ואף גובל ח"ו בחוסר אמון בחז"ל ובדברי הנביאים (וברב ספר משלי) שהסיפור והלימוד בלבד מסוכן מאד, ועל זה נאמר בספרי ועוד כל באיה לא ישובו... רק למתעקשים, משום תועלת אפשרית, המשכנו בדברנו...

מעתה יש לדון מה הדין באופן שודאי או אפילו חשש שבלימוד יש גם מינות...

מה דינו?! הרי בן בנו של ק"ו שיש בו איסור אפילו בפיקוח נפש, ק"ו שרק בהטבה בפרנסה!...

ונאריך בזה קצת, ונראה שאין כל אפשרות לדלג בכל מוסדות האקדמיים כולל "כל החרדים" על חלק ה"עיקר שבאקדמיה" [או כלשונם ה"זהות האקדמית"], כלומר הכפירה! בכל שלא בנראה או מורגש... (מהות הכפירה "חכמת יון") וגם כיון שבשביל לקבל תואר כפי שיוסבר בהמשך "חייבים" ללמוד חומר רב שאינו קשור כלל למקצוע בו אתה לומד, בשביל ההשכלה הכללית, לכן המפגש עם הכפירה זמין וחי בכל עת.

נפתח בשאלה מהי המציאות המחייבת ע"פ חוקי האקדמיה, ובעצם מהו אקדמיה? הנכתב מכאן ואילך הינם דברים "מוחלטים" ומבוררים היטב, [ובתוספת רבה בספר המלא] וכן ניתן לקבל קובץ חזותי ושמע מצומצם מאוד (באיכות נמוכה עקב הצורך להקטינו כדי לאפשר לשולחו במייל), וכן תוספת גזירים משוכתבים מפי אומרים, בפניה למייל המופיע בסוף החוברת.

ולראות ולשמוע את הדברים מפי אומרים! ממקבלי החלטות "הנדיבים" הממלכתיים עם "מטרה מוצהרת", וכלל מנהלי האוניברסיטאות עד לנותני השרות המכללות ה"חרדיות" ו"החסידיות" כולם! כולם!...

(המספרים מכאן ואילך לסימון ראייה לדברים, מ"דבריהם", מציינים למובא בסוף החוברת לפי המספר הנקוב)

א. ¹ אקדמיה הוא לא בית ספר ללמוד מקצוע, ומי שיאמר זאת יתקל בתגובה קשה ממוסדות אקדמאים, אקדמיה הוא בית חברה של "השכלה כללית כערך עליון" או כלשונם {עפ"ל.. ההפך השגת דעת עליון...} ² השגת דעת לשמה... ³ וחינוך לכך!... ועוד דברים קשים מהם המצוטטים בהמשך, כח החשיבה הזאת הוא כל המהות האקדמאית וכל גאוותם.. ולכן הלומד "מדע" (מחליף את המילה "מקצוע") ככל שיהיה, חייב לדעת גם מרחב של מדעים, ולכן הוא זקוק ללמידה של דברים רבים שאינם קשורים כלל לתחום שהוא רוצה להתמקצע, כי הוא זקוק להשגת דעת, וכך גם בתחום הנלמד ילמד דברים שאין בהם כל תועלת, מיני היסטוריה אגדיות בנושא, או פילוסופיה באותו תחום, כי המטרה המוצהרת הרחבת אופקים להיות "משכיל".

כמו כן את ה"תואר" יש ולא יקבל ללא עבודת מחקר, אף אם ידיעתו בנלמד יעלה על מלמדו וכו', כי המטרה השגת דעת, ולכן בכלל לימודים אלו יפגש בוודאי בכפירה ומינות, [והדעת המרכזית שבהם, שהוא עיקר הזהות האקדמית וחובת החינוך בה! כפי שנראה לקמן בהרחבה. כפירה מלאה בבורא וק"ו בהשגחה!] כמובן זה יכול לקרוא גם בלימודי תנ"ך! (גם אם בחומר הנלמד ל"מקצוע" זה לא יהיה מצוי?).

ב. בסיס האקדמיה היא בינלאומית מכל חכמות האומות הקדומות והנמצאות, ⁴ והוא כפירה מלאה בכל שאינו נראה ומוחש, וכך הוא גם כפירה להכעיס כי בשביל להסתדר אם יסוד זה, ינתן גם תאוריות מופרכות לגמרי כמו התאוריה המוכרת והמבישה של אבולוציה שהיא נסתרת ממיליארדי מיליארדי צרופים תבונתיים, ⁴ אבל היא התאוריה הכי מחייבת באקדמיה כי בלעדיה לא ניתן להתחיל בשאר התאוריה המבוססות על כך שהקיים בלבד הוא המציאות ולא כח עליון, הבורא והמניע אותו, [עפ"ל] לכן הוא נקרא בפי האקדמאים ה"זהות" האקדמאית.

ונראה שיסודות הכפירה האקדמאים הם מפרי יצירתו של הכומר המיסד את הנצרות הפרוטסטנטית (מרטין לותר ימ"ש ולמרות זה אנטישמי מובהק) ובכך ביטל את ה"אמונה הרוחנית" בדת הנצרות, מלבד סמלים מסוימים ובאו אחרים וגם השלימו דבריו... והוא החשיבה שבשכל החומרי בלבד אפשר להכיר את כל יסודות הבריאה! והגאווה והכפירה והמרידה במלכות שמים בעיקבותיה... שוויון בכל דבר וענין! והכפירה בבחירה... ארציות וחומריות... ועוד... ובכך הפך את רוב רובו של הנוצרים לכופרים... ומכאן עד לאקדמיה [החרדית]...

יש עוד עיקר שנלמד! בהדגשה (גם) באקדמיות ה"חרדיות" וא"צ להאריך בזה! וזה בהתאם ליהירות והכפירה, חינוך לחשיבה עצמית בקורתית [גם] על המקובל... וד"ל.

וזה הוא המשך חכמת יון כדברי הראשונים על חכמת יון שהוא אמונה רק במורגש.

ג. גם מובן א"כ לפי אמור לעיל, וגם לפי ההיגיון התורני הבסיסי, וגם לפי המציאות הידועה, גאוותם ויהירותם, לא תדע גבולות, שהרי כל מהותם היא השכלתם הייחודית להם, על כן חוקי האקדמיה בענין זה הם ⁵ הקשוחים ביותר, והוא ההפך המושלם לחוקים משלהם של "חופש האקדמי" [כפי שכלו ה"משכיל" של "כל" אדם] שכל רשע, שחיתות, ובהמיות, מתירנות, חומרנות, חופשיים באידאולוגיה (פי' אין אידאולוגיה) וכל מרצה בזה יוכל לקבל רשות דיבור במתחמי האקדמיה. ⁶ פרט למאמין בכוח עליון שע"פ חוקי האקדמיה וע"פ פסקי בתי משפט בינ"ל, אדם כפרופ' שיצהיר בפרהסיה על הימצאותו של אלוקים, ע"פ החוק ובגבוי בימ"ש ⁶ יכול למצוא עצמו מחוץ למערכת האקדמאית, וזה נעשה כבר במקרים רבים. (מאמר עובדתי ומקצועי בהרחבה נכתב בספר וגם קצת בהמשך) כי זה סתירה מוחלטת לכל המושג האקדמי, (חומר רב בזה נמצא גם בקובץ הנ"ל)

ד. ⁵ ע"פ האמור אין כל אפשרות לשנות מאומה מחוקי האקדמיה, ואין ביכולת כל שלטון, יהיה הבכיר ביותר, להתערב אפילו במשהו בחוקי וכללי האקדמיה, והיא חוקה בינ"ל, וע"כ יש את המל"ג שהוא אמור לפקח היטב בכל עת על קיום כל כלליה, שאל"כ תאבד את ההכרה הבינ"ל והתואר יאבד חוקיותו לפחות במדינה אחרת. על כן ב"תוכניות החומש" (תכנית תקציבית של המדינה של לחמש שנים עם תכניות מפורטות) לחרדים שנבנתה עבור ה"מכללות החרדיות" מחויבת כל מכללה לקרבת מקום לאם ה"אוניברסיטה" כדי לפקח היטב על הנעשה בה, (ועוד סיבות מרושעות שאין מקומם כרגע, ⁷ סוכמו על שנויים פרסונליים קלים (כהפרדה וכדו') ⁸ רק כדי להסדיר את המכלול הכפרני והחלוני והתכליתי, המוטבע שם, כדי להגיע למטרה!! ⁵ ובוודאי לא יתכן שנויים בתכנים שהוא ליבה של האקדמיה, שע"ז תוקצבו בנדיבות רבה "מיליארדים", וכדבריהם "נוותר מעט מאד כדי לקבל הרבה מאד!!!" (הכל מוצטט על ידם בהרחבה רבה! בדיסק הנזכ"ל)

ה. ע"פ האמור, ¹¹ אין כל אפשרות לבחור או לקבוע מי יהיו המרצים המורים וכו' (אפליה מגדרית), כי זו פגיעה חמורה בחופש האקדמי, ולכן בד"כ יהיו שם מורים מורות חילנים/יות וכדו' (עם כל הלגלוג בתלמידים המאמינים... בסתר, ובגלוי) ואפי' אם יוכלו להשיג מרצה שהוא חובש כיפה, אין בו ערובה לכלום, כפי המוכר! וכפי שיוכח מי שיראה את הקובץ הנז', יראה שדוקא בין הכופרים הגדולים ושונאי אלוקים יש הרבה מאוד חובשי כיפות אף שחורות וגדולות! מה שזה גם אומר על פרי התוצר, וכמובן אין ולא שייך סינון כלשהוא ואם יאמרו לך אחרת אינו אלא שקר גס וכלל לא רלוונטי! (הכל מתועד היטב בהמשך, וביד רחבה בספר ובקובץ) ⁵ וגם נראה

הצהרות ברורות של מייסדי ומנהלי האקדמיות ה"חרדיות" שאין כל שנוי באקדמיות החרדיות בחומר הלימודים ובצורתם אלא בעניינים טכניים והנגשה.

א"כ עד כאן ראינו שיש את החיבור למינים והכופרים אשר נאסרו בתורה ובחז"ל וגם ראינו את החיבור למינות והכפירה עצמה! שעליהם קרא הכתוב מפורש וברור:

הַרְחֵק מֵעֲלִיָּה זֶרֶקָה וְאַל־תִּקְרַב אֶל־פֶּתַח בֵּיתָהּ (משלי פרק ה פסוק ח)

פִּי נִפְתָּה תִּטְפְּנֶנָּה שְׂפָתַי זָרָה וְחִלְקִי מִשְׁמֵן חֶפְזָה: (ד) וְאַחֲרֵיתָהּ מָרָה כְּלַעֲנָה חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת: (ה) רַגְלֶיהָ יִרְדּוֹת מְוֹת שְׂאוֹל צִעְדֶּיהָ יִתְמַכּוּ: (שם פס' ג - ה)

וּמוֹצֵא אֲנִי מִרְ מִמְּוֹת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא מִצּוֹדִים וְחֲרָמִים לְבָהּ אֲסוּרִים יָדֶיהָ טוֹב לְפָנָי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמְּוֹת וְחוּטָא יִלְכָּד בָּהּ: (קהלת פרק ז פסוק כו)

לְהַצִּילָהּ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנְּכַרְיָה אֲמַרְיָה הַחֲלִיקָה: (יז) הַעֲזֹבֶת אֶלּוּף נְעוּרֶיהָ וְאֶת־בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכַחָה: (יח) פִּי שָׁחָה אֶל־מְוֹת בֵּיתָהּ וְאַל־דַּפְּאִים מֵעֲגֻלְתֶּיהָ: (יט) כָּל־בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוֹן וְלֹא־יִשְׁיֻגוּ אַרְחוֹת חַיִּים (משלי פרק ב פסוק טז - יט)

בכל המקומות פה שמוזכר "אשה" מפורש בחז"ל ומובא במפרשים שעל מינות קאי [ובהמשך נראה את האיסור החמור הפשוט בלימוד בדברים המעורב בהם מינות]

רק אפשר להוסיף שתי דברים נוספים וקלים לעומת איסורים אלו :

א. את דברי הרמב"ן באיגרתו "ועתה בני דע וראה כי המתגאה בלבו על הבריות מורד הוא במלכות שמים כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים, שנאמר ה' מלך גאות לבש (תהלים צ"ג)". ובודאי כשהוא גאות נגד ה' בכפירה הגמורה... [למעמיק הגאווה הוא בסיס הכפירה] (וכל זה ליודע במהות האקדמיה)

ב. יעוין בפרושו של הרלב"ג במקומו בפרשת נח במהותו של דור הפלגה, זה מזכיר היטב את רעיון המוסד האקדמי (וזה לאחר שאנו גם קרובים לדור המבול ע"י החופש האקדמי) ולאחר האיסורים החמורים שמנינו עד כאן, שאפילו לא צריך עבורם שו"ע, עדיין הדרך ארוכה למכלול האיסורים בלימודים במוסדות אלו...

ואם ישאל השואל שהוא שמע שיש יחידים (בעיקר נשים) שיאמרו שהם לא שמעו שם מינות?? אז נביא דברים פשוטים שאמר הגרש"ז מקלם זצוק"ל שהעיר לאחד על האיסור בזה, וענה לו כדברים האלו שאין לכך השפעה עליו, ענה לו גם עכבר מזוהם לא מפריע לו לאכול אוכל מזוהם בפחי האשפה... והוא לא רואה! ולא מרגיש בזה שום רע... [אין בכוונה לפגוע או לזלזל ח"ו, אלא שרבים מאתנו נולדנו למשפחה חרדית, ויש רבים שמעולם לא חשבו על היכן הם באמונתם, ומה צורתה, ומה הם מחויבים בה, והם חיים במצוות אנשים מלומדה, עיין בפרק אחרון במורה נבוכים שהאר"ך בזה בחומרה רבה, ומה החובה בזה, (דברים אלו היו שגורים על לשונו של הגהצ"י לונשטיין זצ"ל) דברים שנראה שאין בהם חולק.] גם ראינו לעיל דברים מפורשים בזה באבות דר"נ בטוען שלא משפיע עליו...

משנה מסכת סנהדרין פרק י' [י"א]

ואלו שאין להם חלק לעולם הבא [!] האומר אין תחיית המתים מן התורה ואין תורה מן השמים ואפיקורס [בד"כ פרושו מזלזל בדברי חכמים] רבי עקיבא אומר אף הקורא בספרים החיצונים. שם גמ' ק: רבי עקיבא אומר: אף הקורא בספרים החיצונים וכו'. תנא: בספרי מינים...

א"כ הקורא ובודאי הלומד דברי מינות "אין לו חלק לעוה"ב... " לא מוזכר באיסור תנאי אם גורם השפעה עליו...

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ב ה"ג -

ולא עבודת כוכבים בלבד הוא שאסור להפנות אחריה במחשבה אלא כל מחשבה שהוא גורם לו לאדם לעקור עיקר מעיקרי התורה מזהרין אנו שלא להעלותה על לבנו ולא נסיח דעתנו לכך ונחשוב ונמשך אחר הרהורי הלב, מפני שדעתו של אדם קצרה ולא כל הדעות יכולין להשיג האמת על בוריו, ואם ימשך כל אדם אחר מחשבות לבו נמצא מחריב את העולם לפי קוצר דעתו, כיצד פעמים יתור אחר עבודת כוכבים ופעמים יחשוב ביחוד הבורא שמא הוא שמא אינו, מה למעלה ומה למטה מה לפניו ומה לאחור, ופעמים בנבואה שמא היא אמת שמא היא אינה, ופעמים בתורה שמא היא מן השמים שמא אינה, ואינו יודע המדות שידין בהן עד שידע

האמת על בוריו ונמצא יוצא לידי מינות, ועל ענין זה הזהירה תורה ונאמר בה ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים, כלומר לא ימושך כל אחד מכם אחר דעתו הקצרה וידמה שמחשבתו משגת האמת, כך אמרו חכמים אחרי לבבכם זו מינות ואחרי עיניכם זו זנות, ולא זו אף על פי שהוא גורם לאדם לטרדו מן העולם הבא אין בו מלקות. (משום לאו שאין בו מעשה)

הלכה ה'

וכן המינים מישראל אינן כישראל לדבר מן הדברים ואין מקבלים אותם בתשובה לעולם שנאמר כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים, והמינים הם התרים אחר מחשבות לבם בסכלות דברים שאמרנו עד שנמצאו עוברים על גופי תורה להכעיס בשאט בנפש ביד רמה ואומרים שאין בזה עון, ואסור לספר עמהן ולהשיב עליהן תשובה כלל! [זה ע"פ ע"ז כז: לא ישא ויתן עמהם] שנאמר ואל תקרב אל פתח ביתה...

ועיין כסף משנה שכאן איירי באינם עובדי כוכבים... וכן הוא גם בלחם משנה וע"ש...

וברמב"ם בהקדמתו לפרק חלק לאחר שכתב את שלושה עשר העיקרים כתב את הדברים האלו.. וז"ל: וכאשר יהיו קיימים לאדם כל היסודות הללו ואמונתו בהם אמתית, הרי הוא נכנס בכלל ישראל, וחובה לאהבו ולחמול עליו וכל מה שצוה ה' אותנו זה על זה מן האהבה והאחוה, ואפילו עשה מה שיכול להיות מן העבירות מחמת תאותו והתגברות יצרו הרע, הרי הוא נענש לפי גודל מריו ויש לו חלק, והוא מפושעי ישראל. וכאשר יפקפק אדם ביסוד מאלו היסודות (ה"ה הקורא היטב את שלושה עשר עיקרים יראה שגם בלי מעשה גמור! של לימודי כפירה מצבו אינו פשוט וד"ל) הרי זה יצא מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא מין ואפיקורוס וקוצץ בנטיעות, וחובה לשנותו ולהשמידו ועליו הוא אומר הלא משנאיך ה' אשנא וכו'.... עכ"ל

שולחן ערוך יורה דעה הלכות תלמוד תורה סימן רמו רמ"א שם -

ומ"מ מותר ללמוד באקראי בשאר חכמות, ובלבד שלא יהיו ספרי מינים, וזהו נקרא בין החכמים טיול בפרדס.

לאחר שראינו בחז"ל ובהרחבה רבה ברמב"ם שהמינות קשה מע"ז, יש להביא את דברי החינוך מצוה תנו שלא לשמוע ממתנבא בשם עבודה זרה עד כמה חמור רק השמיעה וכו'

(א) שלא נשמע נבואת המתנבא בשם עבודה זרה, כלומר שלא נשאלהו ונחקרהו על אות או מופת שיתן על נבואתו כמו שאנו עושים במתנבא בשם ה', אבל נמנעהו מן הדבר כמו שראוי בכל פושע ואשם וכו'

משרשי המצוה, לפי שהטעות נמצא אצל בני אדם תמיד ושכלם איננו בריא לבוא עד תכלית האמת בדברים, ותחושת התורה כי אולי מתוך הטענות המכזיבות ואריכות הדבור והויכוח עם הזד דובר שקרים המתנבא בשם עבודה זרה יתפתה האדם לדבריו, ואף כי לא יתפתה אליו, אולי יפקפק בלבבו אפילו שעה אחת להיות שום סרך בכזביו, ואף על פי שידענו שאין תקומה לדבריו רק לשעה כי האמת יורה דרכו ויעיד על דברי הנביא ההוא כי שקר בפיו, אף על פי כן חסה התורה עלינו לבל נאבד אפילו שעה אחת מכל ימינו בפקפוק המחשבה הרעה ההיא.

טעות נפוצה

טעות נפוצה נתאזרחה בלב רבים, שאמונה אינה זקוקה באופן תמידי לעבודה, ולכן אם אדם מאמין יתכן ולא יושפע מסביבתו, הדבר כמובן מופקע מעיקרו כמבואר, אלא להיפך! אמונה זו עבודה תמידית שאין אפשרות לעמוד בה במקום, ועיקר עבודת היצר בה, ועמידה בה במקום לבד, היא נסיגה, ויש באמונה דרגות אין סוף עד שאפילו משה ואהרן בדרגתם נאמר להם "יען לא האמנתם בי", וזה רב מאוד בספרי המוסר בראשונים ובאחרונים. ולאמיתו של דבר זה עיקר בספר משלי שאשה זרה הוא המינות ועליה נכתב אין סוף דברים חמורים, ולענייננו משלי פרק ז פסוק

כו

"פִּי־יָבִים חֲלָלִים הִפְלִיחַ וְעֵצְמִים פָּלִי־חֶרְגָהּ".

ופרוש המלבים וז"ל:

"כי, מפרש שלא ישטה אל דרכיה הגדולים כי רבים חללים הפילה, וגם אל יבטח בצדקתו שלא יבא לידי עבירה ויתע בנתיבותיה הקטנים, כי עצומים כל הרוגיה, אנשים שהרגה הם עצומים וגבורים בתורה וביראה, ובכ"ז לא עמדו בנסיון, ולכן לא תקרב אליה כלל, כמ"ש למעלה אל תקרב אל פתח ביתה".

וצריך להוסיף עוד דברים נוראים שפי' את דברי משלי פ"ב י"ט "כל באיה לא ישובון" וז"ל מלבי"ם משלי פ"ב פסוק יט - כ

'כל' נגד מ"ש 'כי שחה אל מות ביתה' אמר 'כל באיה לא ישובון', שהבא אל הבית לא ישוב משם עוד, כי ימות, ונגד מ"ש 'ואל רפאים מעגלותיה', אמר כי 'לא ישיגו ארחות חיים', שלא ידמה כמעגל אחר שע"י הדרך העגולי ישוב אל הארח הישר, כי מן המעגל הזה לא ישיגו ארחות חיים. גם יל"פ שר"ל כל באיה לא ישובון עוד בתשובה, וגם אם ישובו לא ישיגו עוד ארחות חיים, כי תדבק במ דעת מינות ותחמיץ את שכלם כשאור בעיטה שלא ישובו עוד אל ארחות הדת והאמונה, וכן אמרו חז"ל דפירש ממינות מיד מות, כי אם ישאר בחיים ישוב עוד לכסלה.

הדברים מבהילים! חובה להזכיר! כי הגה"ק המלבי"ם ז"ע מסר "כל נפשו" בתרתי "ברוח ובגשם" למען מלחמתו לכבוד שמים במשכילים, עיין בהקדמתו לספר ויקרא, ובהרחבה בספר "בסופה ובסערה" מהרב אהרן סורסקי הי"ו. אך נביא קצת מדברי ספר חובות הלבבות שער ה - שער יחוד המעשה פרק ה בו בפרק זה דן בגודל כוחו ומלחמתו של היצה"ר וז"ל:

ומן החזק שבשלחין, אשר יורה אותך וילחם אותך בהם במצפון ענין, שישתדל לספק עליך אמתתך ולשבש מה שנתברר לך ולערבב את נפשך במחשבות כזבים וטענות שקרים, יטריד אותך בהם מתועלותיך ויספק עליך מה שנתברר לך מאמונתך ודתך, ואם תהיה נזהר ממנו ותזמין לו שלחי שכלך להלחם אותו בהם ותסלק חציו מעליך תנצל ותמלט ממנו בעזה". ואם תשליך ענייניך אליו ותמשך אחר רצונו, לא ירף ממך עד שיאבדך בשני העולמים וישרשך משני המעונים, כמו שכתוב בסעיף מסעיפיו ואיש אחד מחייליו: כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה דרכי שאול ביתה וגו' עכ"ל.

ומפי הגאון באמונה בדורות אחרונים הגה"צ הג"ר יחזקאל לוינשטיין זצ"ל בספרו אור יחזקאל בחלק "אמונה" (עמ' ק"א) (והאריך בכל ימיו כמובא בספריו עד כמה אנו רחוקים מאמונה בחיוב הדין! לא במוסר!!) וז"ל...

ומה היא חמדת הלב, איתא בחז"ל אחרי לבבכם זה מינות הלב רוצה ואומר מינות ואפיקורסות דהיינו שהכל בידו לעשות כפי רצונו ודעתו, ואין כל שליטה עליו, ואין הכרח במעשיו, ועיני האדם מביאים אותו למחשבה זו, כי בעיניו נראה כן שאין שליטה על מעשי האדם, ולכך האפיקורסות שולטת באדם, וזו עיקר העבודה! לזכור את כל מצוות ד' כי כל המצוות עשויות למטרה זו להרחיק אותו ממחשבת המינות והאפיקורסות כי המצוות מראים שאין האדם חפשי במעשיו, אלא יש מצווה, ומהיכן יש כח למצווה ע"כ שהוא הכל יכול ושליט על כל וכל מעשי האדם כפופים להשגחתו ולהדרכתו ואין כח כלל לעשות נגד והיפוך רצונו יתברך עכ"ל. [בדבריו עומק עצום למעיין אף אדם המאמין השלם, המאבק הוא תמידי בגלל העין והלב ודו"ק] ע"ז אמרו חז"ל בא חבוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה. ואם אין אמונה אין כלום".

ואם עדיין לא די? לא הקירבה למינים לא ללמוד מינות מהמינים....

ועוד ה"י ישנם לימודים ש"כל יסודיהם" הם מינות וכפירה, לדוג' כל מה שקשור לפסיכולוגיה כמו חינוך, עבודה סוציאלית, וכדו' שמלאים בפסיכולוגיה בכפירה לפי דעת כל גדולי הדורות, כפירה בבחירה ועוד, ומלאים בתורותיו הבסיסיים של 'פרויד' היהודי המתוסכל והאתאיסט החולני (שגם תורתיו נשענות על תורת האבולוציה) בנוסף לטומאה החולנית שלו, עד שכמה מחבריו המקצועיים אמרו עליו שבעניינים אלו אינו מדען, אלא סופר! וכל אלו נלמדים בכל היקפם וכל טומאותיו "בכל" האקדמיות, ונוסף לכך אח"כ אלו שלמדו זאת נעשים 'מחנכים', ו'יועצים' ל'נוער מתקשה' וכו' בארגונים "חרדים" ועיריות חרדיות וב'חדרים' לילדים ולנוער הטהור והקדוש שלנו רח"ל (יש גם עדות בקובץ הנז' ע"ז).

ועוד ועיקר!!

שכל מטרת התקציבים העצומים הם כמעט "רק" למטרת חילון החרדים ע"י מינות ואפיקורסים [מסיתים ומדיחים כפשוטם, וזה במפורש לרוב, וגם בהרבה וואריציות לשוניות כמו לחבר אותם לישראליות וכדו'. בתוכניות החומש למכללות ה"חרדיות"] רק שלוחיהם הסוכנים ה"חרדים" [המשכלים לדורותיהם, והמתפרנסים מכך] יספרו לך שזה עזרה לפרנסה... וזה ימצא בכל אורך החוברת של תכנית החומש, והשימועים בזה, והביקורת וכו' [מעט האפשרי! מתוך כמות עצומה ממש, נמצא בקובץ הנז'] ואם לא היו מכירים ומאמינים בתוצאותיה לא היו נדיבים וברמה עצומה כ"כ.

צריך להוסיף, שאף אם היה אופציה של שנוי משהו בתכנים או הסתרתם כמו שיש מדמיינים שקיים דבר כזה, (דבר המופקע לגמרי כמו שהארכנו בזה, בודאי לא מה שבלב השקפתם, וע"ז שופכים בנדיבות את ממונם) והיה דנים הצדדים להסכמה בזה, לעשות איזה שנויים לרצות גם את הצד החרדי. יש בדבר הזה דבר מענין מהק' ר' אלחנן הי"ד בשם החפץ חיים זצ"ל מה תהא ההכרעה אם ידונו בזה, וז"ל:

"ואשר ידמו כי דעותיהן תהיינה שקולות, היא הטעת היצר, כי יש לזכור ההבדל הגדול בין היראים להחפשים, שהחפשים המה חפשים גמורים אבל היראים אינם יראים גמורים, כי בכל אחד מאתנו יש חלק ידוע חפשויות (שמעתי מהקדוש בעל הח"ח ז"ל), וא"כ אם מספר שקול, תמיד תהא ההכרעה על צד החפשויות. (קובץ מאמרים ואגרות עמ' קנ"ד).

אז התחברנו למינים.... לומדים מינות... והולכים למטרת כלוי... הרי ההשכלה הקודמת שכמעט כילתה את עם ישראל לפני השואה, היא אולי "דוגמית" למה שמתחולל כעת, הן מגודלו, בכוחו [גם בממונו], והן מפני שהוא מגיע מבית! ומחוץ, והן מצד ההרצה והסגידה המטורפת שיש למינים ואפיקורסים אלו והוא חיבור מידי מחייב לכל לומדי האקדמיה ומינים ואפיקורסים יהודים, וראינו ברמב"ם קשיותם... [למבין, כל טלטלת מדינת ישראל בפרשת "עילת הסבירות" קשורה לאלילות זו, אחרי שעשו להם אלוהים את הדוקטורים הפרופסורים והשופטים ה"עליונים", אין שום הגיון שבידו של אדם שאינו כמוהם להפריך את דבריהם המלומדים אפילו יהיו בו אנשי החברה שכתבו את חוקיהם, וכל אלוהים אלו שפלי המין האנושי ביהירותם ונגיעותיהם ועוד... הרי הם מוצאים מהעולם.. וכל המדות הרעות... שהרי האמונה היא המחזיקה את העולם באמת, וכוחי ועצם ידי מחריבה אותו כמובא בקללות במשנה תורה.. וכל דבריהם לפי האמונה האקדמאית "קודש קודשים" ומי יהין לערער אחריהם...]

אחרי שראינו בחז"ל ובהרחבה ברמב"ם נסכם קצת תמורה היא המינות:

- קשה מע"ז.
- ועוד שהיא משכא! [והיא לא עץ ואבן, עינים להם ולא יראו וכו'].
- ועוד שראינו לעיל את הכסף משנה ולח"מ הל' תשובה פ"ג ה"ז ש'מינות' כמו ע"ז שאינו מאמין באלוהי אמת.
- ועוד שע"פ הבה"ג ר' סעדיה גאון ועוד לא מונים את המצוה הראשונה שמנה הרמב"ם חיוב האמונה אני ה' אלוקיך, וביאר הרמב"ן וז"ל:

והנראה מדעתו של בעל ההלכות שאין מנין תרי"ג מצות אלא גזירותיו יתעלה, שגזר עלינו לעשות או מנענו שלא נעשה. אבל האמונה במציאותו יתעלה שהודיע אותה אלינו באותות ובמופתים ובגילוי השכינה לעינינו הוא העיקר והשורש שממנו נולדו המצות לא ימנה בחשבונן. והוא מאמר החכמים אמרו לו גזר עליהם גזרות אמר להם לאו כשיקבלו מלכותי אגזור עליהם גזרות. עכ"ל.

- ולפ"ז כמה התורה וחז"ל חייבו אותנו להתרחק מגוי ומע"ז, לא לגור ליד הגוי, לא לשתות מיינו, לא לראות ע"ז, או את מעשיה, ולא לעשות דומה לה [צורות חיות, מצבה, (לא תעשה ד' י"א י"ב י"ג)] להמנע מדבורים עליה (ל"ת י'), וממחשבה עליה. כמה דינים נאמרו על מסיתה, איסור לאהוב המסית ל"ת י"ז, חובה לשנאותו ל"ת י"ח, איסור להציל המסית ל"ת י"ט, איסור ללמד זכות על המסית ל"ת כ', איסור מלשתוק חובה על המסית ל"ת כ"א, איסור מלחבר אלינו דבר מע"ז "לא תביא תועבה וכו' ל"ת כ"ה, מלשמוע נביא שקר ומלירא ממנו ל"ת כ"ה, כ"ט, מלכת בדרכי הכופרים (ל' הרמב"ם וצ"ע) ומהתנהג וכו' ע"ש, ל"ת ל', ועוד רבות מחז"ל. והרי ק"ו למינות....

הרי האיסור החמור הנוסף באיכות בגדלתו וחומרותו, ואין כאן מקום להאריך בזה. והוא האסור המוזכר בשכיחת הלאוין המוזכר ברמב"ן בהגהותיו על הרמב"ם. והוא איסור שכיחת האמונה, והוא כתב אף ב"מסתפק!" ע"ש, והאריך בזה הרבה. וז"ל: **שהיא יסוד התורה וכפל לנו מניעה בכפירה ממנו שהוא ביטול כל האמת!**... וכן מנאוהו כן: הבה"ג, היראים, רבנו יונה, החרדים, וכן האיסור שכחת הר סיני אותו ענין עיין שם ברמב"ן! וכנראה כדברי המגילת אסתר שהרמב"ם לא מנאם משום שהוא לאו "כללי", ובכללי הרמב"ם לא מונים לאו כללי [ולא ח"ו שאינו באיסור] ובודאי המביא עצמו לחשש ספק ודאי יעבור על זה, ויש הרבה להאריך בזה...

ואם עדיין לא די... נקרא את עדויות "המסיתים" ו"הנסתים", בלשון אחד דברו, ה"עדינים שבהם!":
 "שאף אחד לא יוצא ביהדותו מהאקדמיה כמו שנכנס!"

בסקר שנעשה בחוגי הדל"ם - 70% רואים זאת על עצמם, ירידה באמונה, והכל למבין, ובהתאם למשלו של הסבא מקלם על העכבר הנזכר לעיל שגם עכבר מזוהם לא מפריע לו לאכול אוכל מזוהם בפחי האשפה... שאין בידו להרגיש... מחובתי המצפונית האישית להוסיף... מנסיוני ברוב שנות מחקר! בציבור החרדי המספר 70% כלל לא רלוונטי וד"ל! ולא אאריך בזה כדי שלא יבואו השבויים ביצרים שכמובן מכחישים זאת, להוכיח מדברי אלה, שאינם אמת... ודי למבין! איפה הכרנו חטאים כאלה באלף שנה האחרונות... והכל בגבוי ועידוד ראשי חוגים חרדים, אנשי ציבור חרדים וכו' וכו'....

והדבר התמוה ביותר! שהרי הם! אנשי האקדמיה לא מסכימים אפילו לשנוי טכני, הפרדה כמשל, משום שמא... יורחב הפגיעה בטומאת האקדמיה ליתר דברים, וע"כ גם מתירי הפרדה "בדיעבד" הוא לזמן מוגבל ובבדיקה קבועה... והכל בשביל התועלת הגדולה ש"צפויה" להיות... רח"ל... ולזה הרי אין יצה"ר הלוחם נגד זה, ובכ"ז הם חוששים... ולעומתם "אנחנו" לא דואגים להרחבה מהמורחב כבר... כי כולם כבר בידי היצה"ר... ולא חוששים אפילו מהפסוקים המפורשים "מור ממות... אשר מצודים וחרמים לבה" "עצומים כל הרוגיה... כל באיה לא ישובון" הפוך על הפוך...

ונכון להביא ע"ז את דברי הח"ח שנכתבו ע"י הגה"ק ר' אלחנן ווסרמן קובץ מאמרים עמ' 87

והקדוש בעל ח"ח ז"ל היה מפרש דברי יעקב אע"ה, עם לבן גרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים כי הכונה בזה שהתאונן על עצמו, שלא הגיע במעשיו הטובים להנהגתו של לבן במעשיו הרעים. ויעקב אמר על עצמו שלא התאמן כ"כ במע"ט כמו לבן במעשיו רעים. וכן אנחנו צריכים להתבונן בהתנהגותם של תלמידי לבן, כדי ללמוד איך להתנהג במעש"ט, ורואים אנחנו אצל כל המפלגות כי אף שהפרגרמות שלהן הן ע"ד גשמיות, אבל תשומת לבם לרוחניות להפיץ כפירה והפקרות, ככה גם אצלנו, עיקר עבודתנו צריכה שתהא רוחנית, להפיץ דעת תורה ויראת ה'. עכ"ל "מאויבי תחכמני"

מי הם תלמדיו של בלעם הרשע?

מועבר לכפירה הנוראה... יש כאן גם איחול מחז"ל, במסכת אבות פ"ה מ"ט, מתלמדיו של בלעם הרשע עין רעה, רוח גבוהה, ונפש רחבה... [ע"ש במפרשים (רמב"ם ודו') ממש גלום של מוסדות האקדמיים]... אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת...

הערה גדולה: אחר כל זה יש לדון ע"פ יראת שמים וע"פ האמת! ע"פ המבואר בטשו"ע יו"ד קנ"ז סע' ב' שיהודי נאסר אף בפקוח נפש לומר שהוא גוי להצלתו! וכפי לשון הטור יורה דעה הלכות עבודת כוכבים סימן קנז וז"ל:
דכיון שאומר שהוא עכו"ם הרי מודה לדתם וכופר בעיקר עכ"ל

וזה אף בפקוח נפש! אך הפוסקים במקום התירו במקום "סכנה" בלבד [ע' פרטים שם] שאם רק מטעה את הגוי שטועה שהוא גוי מותר במקום "סכנה", אך במכירו שהוא יהודי אסור משום חלול ה' א"כ מה דינו בנדון זה, הרי ע"פ שראינו עקרון ה"אקדמיה" היא כפירה וזה כל מהותה בזה, אין חופש אקדמאי כי זה כל מהותה וזהותה... גם ע"פ פסקי דין בבתי משפט בינ"ל (וגם כפי שרואים שכל כוונתם ב"אקדמיות ה"חרדיות" לחבר אותנו לשם) ואנו הרי נראים חרדים מאמינים, האם אין חילול ה' גדול מזה רק להיות שם, שאסור אף בפקוח נפש... חוץ מכל האיסורים שנכתב על כך.

ועוד! הרי הק' ר' אלחנן זיע"א אמר דבר פשוט. הרי אפילו מצוות "מילה" החשובה מנעו אותה אם שני אחיו לפניו של הנולד מתו מחמת מילה ולא מלים את הנולד אחריהם משום חשש סכנה. אז נעצום עיננו מכל האיסור שכתבנו עליו,

הרי במאתים שנה שקדמו לשואה 90% מעם ישראל באירופה וסביבותיה נשלו את אמונתם, מחמת ההשכלה, מגרמניה עד האחרונה הונגריה, ע"י עיקוב החת"ס ותלמידיו (וכנראה ע"פ סדר זה צעדה השואה), ונראה שהאקדמיה היום קשה מההשכלה אז, ראשית האגרסיביות בכפירה בכל משמעותו עד רדיפה ופיטורים לאלו המאמינים בפרהסיה מתלמידה. ועוד הפיתויים הכספיים שמוותנים "בהלואה" שאם תגלה שאיננו מתאים להשקפתך תהיה מחויב בתשלום הגון, מה שלא פללת ועוד ועוד... האם לא חובה חמורה להתרחק ממנה... אולי הזכירו לנו לאחרונה את ה"מיני" שואה בדרום לעורר אתנו...

ולסיום, ולחיזוק הדבר, כדאי להזכיר את מכתבו מרן הרב שך זצ"ל בשנת תשל"ה מובא בס' מכתבים ומאמרים ח"ג מכתב קע"ח בראשית הקמתה של המכללה החרדית בבית וגן, ולכך כתב בדחיפות מכתב ארוך מנומק ובו כתב מספר טענות, והטענה המרכזית היה על לימוד ביקורת על ביקורת המקרא (כמובן ע"י אדם חרדי) וציטט את הרמב"ם המובא לעיל פ"ב בהלכות ע"ז ה"ג, ולפ"ז כתב ודאי איך יהיה מותר לקרוא את הביקורת, כדי ללמד על הביקורת לביקורת הרי לפי הרמב"ם הזה ודאי אסור שמוא תהרהר ח"ו בביקורת, וסיים: **ולזה אני פונה אליכן בנות יקרות ונכבדות, סורו מעל האהל הרע הזה תשמרו את נפשותיכם וכו' עכת"ד**. והרי דברים הם אפס קצהו מהלימוד האקדמיה בדרך הנלמדת כיום, עם מינות ואפיקורסות, ועם מטרה ברורה לזה, ושם המטרה הייתה הפוכה, ובכ"ז ראה בזה איסור חמור משום החשש כדברי הרמב"ם מפני שדעתו של אדם קצרה וכו' ע"ש.

מעשה נורא מהגרי"ח זוננפלד

ולסיום מעשה נורא שסופר ע"י הגה"צ ר' יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל אשר זכות גדולה להביא מדבריו, שהוא היחיד ע"י מסירות נפשו הצליח להדוף את נסיון המשכילים בארץ הקודש, וזה ע"י איסור אפי' בלימודי שפות וכדו' מחשש לקרוב לרצון המשכילים, ורק כך הצליח. וכך יש הנחת יסוד איתנה לנס העצום שארץ ישראל "יצאה" מצפורני הנאצים, ואולי אף כדברי צ'רציל בזמנו על המלחמה העולמית השנייה, שכוחות הברית עד האירוע באל-עלמין [כפסע לארץ ישראל] נחלה רק כשלונות ומשם ואילך נצחונות...

ומכאן ספורו של הגאון הנז' שמענו מעשה ובאו לפניו אנשי הח"ק ושאלוהו על מת שנמצא בשכונת "כרם" והדברים מוכיחים שאיבד עצמו לדעת רח"ל. הלך רבינו בעצמו לשם והחל לחפש בכל פינות הבית עד שמצא נייר כרוך, בו כתב המנוח את סיבת הדבר: **אמנם לא חסר לי כלום, אבל הואיל ושכנתי פעם בביה"ח האנגלי המנוהל ע"י מיסיונרים לרגל מחלה ברגלי, ועזרני השי"ת ונקלע לביה"ח רופא צ'כי שטיפל בי במסירות ורפאני בעז"ה, וכשהחלמתי הלכתי לבקרו ביקור נימוסים בו הבעתי את תודתי לרופא, ואגב שיחתנו נזרקו דברי מינות בדברי הרופא שנכנסו בי כארס, אמנם הסחתי דעתי מזה, ומדי פעם היה לי גם צורך להתגבר על הארס הזה. אולם עכשיו שזיקנה קופצת עלי ומפחד אני שמוא לא אוכל להתגבר עוד, גמלתי בליבי כי טוב מותי מחי, כי אין לפני כל ברירה אחרת, ומוטב שאמות יהודי כשר ואל אחיה ח"ו חיי מינות וכפירה רח"ל**. ופסק רבינו לקוברו לפי כל מנהגי ירושלים. עכ"ל הספר תורת חיים, ודוק בזה היטב...

א. הרי דברי מינות נוצריים הם עלובים למדי לעומת הכפירה האקדמית...

ב. לכאורה הקבורה היא גם נוגדת את החרם החמור של המהרי"ל למי שדורך בבי"ח הנזכר, למעיין, כמה לימוד עצום יש כאן...

ג. לפני כמה שנים נערך והודפס קובץ בגנות האקדמיה ה"חרדית" שנכתב ע"י מורות בית יעקב, בו הן גם מראיינות תלמידות חרדיות בוגרי המכללות החרדיות בחומרת ההליכים השליילים הנעשים שם. חובה לקראו! ואת כולו! (משום שיש כאלו שכנראה מתבישות וכדו' להודות ב"רב" טעותם) יש שם דברים מחרידים ומזעזעים כל לב יהודי בעקירה יסודית בנפש היהודית... רח"ל.. (והוא אף במוסדות [כאילו] הכי חרדיים וחסדיים...) מופיע כולו בספר שכאן רק קיצורו... אחרי קריאת חלק ניכר מהדברים, יאמר - נדונו שם באמת דברים חמורים שלא דנו פה בחוברת זו (כדי להתמקד באיסור המרכזי ועיקרי המוחלט) כגון צניעות בכל המובנים, חברה... מרצים/ות... אוירה... לבוש... אינטרנט... סרטים קשים מאוד... ועוד... ועוד... זלזול בקודשי ישראל וכו' גיחוך המושג 'רב הקמפוס'... המנהלים האחראים החרדים... וכו' ועוד ענין רע מאוד, והוא הדבר הכמעט הכרחי, הוא הרצון להתקדמות לתארים גבוהים יותר, ששם בדרך כלל ההמשך ב"אוניברסיטה הרגילה" עם כל המשתמע מכך! וגם אם לא, המרצים שם עם תארים אחד-מעל מינימום, הווה אומר אפיקורסים עם הוואי וחינוך אקדמאי הרבה הרבה יותר עמוק... הווה אומר חילון מעמיק יותר, אבל מה שמדאיג שם הרבה יותר, הוא דווקא החלק בחוברת שהוא כאילו אפור, החלק האינפורמטיבי, שהוזכר כדרך אגב, והוא מגלה על החוסר ידע והבנה גם של המורות וכמובן של התלמידות, באיסורים חמורים לשמוע וק"ו ללמוד דברים שבסיסים מינות ואפיקורסות, והם נקראים שם "תאוריות שלא כפי דעת התורה שאינם נוגעות אלינו"... או... "רגישות הסינון שלי מספקת וכו'", והוא הדבר עליו נאמר בתורתנו ההפך! - קהלת ז **ומוצא אני מר מןות את האשה אשר היא מצוידים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלקים ימלט ממונה וחוטא ילכד בה: משלי פרק ב פסוק טז - יט להצילה מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: העלבת אלוך נענניה ואת גרית אלקיה שכהה: פי שחה אלימות ביתה ואלרפאים מעגלתיה: פל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים. ועל זה נקבעו הלכות רבות לדורות... רק לשמוע או רק להחזיק ספרים אלו - ביהרג ועל יעבור! ואין לו חלק לעוה"ב...**

מקבץ סימלי מצמרר!

ליקוט מדברי בעלי ההון המשקיעים בחילון הציבור החרדי.... מדינת ישראל, והמשכילים חובשי הכפות השחורות מארה"ב, קנדה, בריטניה, ועוד...

חובה להדגיש מחוסר ברירה הבאנו כאן מעט זעום של דבריהם, וצונזרו מושגים ומילים טמאות לחלוטין

וצריך להדגיש! שכל הציטוטים הם בהתייחסותם למכללות ה"חרדיות"!

והם מהדברים העדינים ביותר! (שבידנו) שאפשר בדיעבד לצורך המקרה החמור, להעלותם כאן!...

עדינה בר שלום אבי האקדמיה החרדית

[רח"ל, בתו של אחד ממנהיגי הדור זצ"ל] נמנעתי לסמן או להדגיש, כי כל מילה מזעזעת מחברתה! וכך בדו"כ שלא הודגש חלק מהטקסט כי כל הדברים האמורים חמורים. מי שישמע את דבריה בקובץ שמע בהמשך לזה, יסמרו שערות ראשו... היא מחייבת במוסדות אשר תחת רשותה ללימוד מינות וטומאה הקשים ביותר... ומובילה ראשונה באקדמיות ה"חרדיות"

"אני שומעת ... מכל מיני אנשים - התורה... בואו תתאימו אותה האקדמיה הרבה יותר נוקשה! תאמינו לי, אני עובדת איתה כבר עשר שנים; אסור לשנות פסיק! (ולמרות ש)הרי אפשר להוסיף דברים במקום הדברים שצריך לעדן, (ומשכך) אני לא אומרת להוריד שום דבר אבל אפשר 'לעדן' דברים צריך להתחשב ברגשות של האנשים שבאו ללמוד, - אני לא רוצה שהם לא יהיו מקצועיים אם אני רוצה להוציא מתחת המכללה פסיכולוגיות קליניות, אני רוצה שהם יהיו מושלמות, אני לא רוצה שיחסר להם משהו, אבל אני רוצה שתבינו שנושאים של כפירה הם דברים שהם במהות שלנו, (ותסכימו לעדן דברים כפריניים, - למעשה) אני לא רוצה לנטרל את האנשים ולהגיד 'זה בפירה, אני לא רוצה ללכך את הידיים'. אני מלכלכת, אני מתאמצת, וכ"ה ההישגים הם נפלאים. משום שיש לנו עובדות סוציאליות שלא עובדות רק בקהילה החרדית, הן עובדות בכל אוכלוסיית ישראל".

(הפורום להשכלה גבוהה, פגישה מס' 20)

מפגש מס' 38 של הפורום להשכלה גבוהה

בנושא הפרדה אקדמיה ופוליטיקה- יחסים מסוכנים

פרו' ידידיה שטרן: בשנים האחרונות אנחנו יודעים שיש שני.... אחד עשר אלף לומדים בהפרדה כל אחד מהאנשים הללו הוא נחשון (עפ"ל) במים הוא קפץ למים... קר שם במים מבחינתו... מהרבה מובנים שלא נפרט אותם כרגע.... אבל הם עושים את זה... וכל אחד מהם יש שבעה עשר בני דודים בשם מושי... ושבעה עשר מושי האלו מסתכלים מה קורה לאותו אחד שהחליט לקפוץ למים... וכשאנחנו מדברים פה היום אנו צריכים לזכור שהנחשונים (עפ"ל) עכשיו במים והשאלה מה נכון לעשות... [זכור את אשר עשה לך עמלק...]

פורפ' אמנון רובינשטיין- עדינה בר שלום אביה של האקדמיה החרדית : [אמ"ר] אני רואה לעצמי את הקולג' החרדי ואני שואל האם יש בו את התכונה הבסיסית ביותר של השכלה גבוהה "חופש אקדמאי", התשובה היא לא... [מתפרצת לדבריו עב"ש] בודאי.. בודאי.. [אמ"ר] יש אצלך ביקורת המקרא... [עב"ש] אנחנו לא לומדים מקרא [אמ"ר] טוב.. קיים אצלכם פרויד [מאבות הפסיכולוגיה וכופר הזוי עם רעיונות וכפירה הזויים] [עב"ש] בודאי... בודאי... איך אפשר ללמוד פסיכולוגיה בלי פרויד. [אמ"ר] גם מה שהוא אומר על היהדות.... [עב"ר] בודאי... בודאי... [אמ"ר] אז אני שמח....

דובר על צנזורה בתכני הלימוד של האוכלוסייה החרדית, דוגמא הייתה נושא לא נלמד בחלק מהתוכניות החרדיות לפסיכולוגיה, וזה פשע רבתי. הנושא צריך להילמד. הנושא נבדק חרבה ואמירה כזאת שלא מלמדים את הנושא ו... בתוכניות חרדיות פשוט לא נכון יש וועדות איכות בפסיכולוגיה בעבודה סוציאלית, אפשר לדבר עם הדקנים של האגף וזכניות, רבתי אין בהקשרים האלה שום הבדלים בין התוכניות של הסטודנטים החרדים והלא חרדים.

ישי פרנקל מנכ"ל האוניברסיטה העברית וסגן נשיא אינטל העולמית – מושב שני

ההפרדה מנוגדת לערכי היסוד של האקדמיה ובהם פלורליזם, שוויון וחשיפה לשונות. גופן קונקרטי ההפרדה מנוגדת גם לתכלית של הכנת סטודנטים לשוק העבודה. יצירת האפשרות לבניית מסגרות לימוד נפרדות נועדה מלכתחילה ליצור חריג, מוגבל בזמן, שהארכתו תישקל מחדש מעת לעת. יאפשר

תכנית החומש, סעיף 2.2

האקדמיה הישראלית הקדימה את הקמת המדינה, הגיעה להישגים נפלאים בפיתוח אוצרות רוח בהבנת היקום, הטבע, האדם ובפיתוח טכנולוגיות. נבנה כאן מפעל מדהים שסופע מאורו על חיינו, זוכה להכרה ולכבוד עולמיים ומשחק תפקיד מרכזי בהתפתחות מדינת ישראל.

פרופי לגאולוגיה עודד נבון מהאוניברסיטה העברית, מקים המח"ר של האוניברסיטה העברית לחרדים - שם

בית-ספר מקצועי מלמד מקצוע. אוניברסיטה זה מקום שבו אנחנו עושים את הדבר האנושי היקר מכל יקר הזה והוא הניסיון להעשיר את רוחנו ולתת מענים לשאלות יסוד של קיומנו בעולם.

מקור: פרופי מנחם מאוטנר, מהפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל אביב – שימוע

1

אוניברסיטאות אין בית חרושת למשרות. השכלה גבוהה מהווה את התשתית החשובה ביותר בדרכו של אדם צעיר אל חברה מודרנית, _____, בנושאים שונים, האוניברסיטה בכללותה, על האווירה והחיים שבה, אמורה להעניק הרבה יותר להיות לפיד מוביל לערכים שאלה.

דוד הרצל, פרופ' למדעי המחשב, וסגן נשיאת האקדמיה הלאומית בישראל – הערות על תכנית החומש

2-3

פרופ' מנחם מאוטנר: מנחם מאוטנר, הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל-אביב.

אוקיי. אני רוצה להציג שני טיעונים נגד ההפרדה בין המינים באוניברסיטה. טיעון אחד הוא פנימי לאוניברסיטה וטיעון אחד נסמך על עקרונות היסוד של התיאוריה הפוליטית הליברלית.

הטיעון הפנימי של האוניברסיטה אומר שלאוניברסיטה יש שלושה תפקידים – השגת דעת לשמה, שהיא נבדלת מהשגת דעת אינסטרומנטלית. שימור הדעת והפצת הדעת, אבל התפקיד הראשוני של האוניברסיטה, הוא השגת דעת לשמה.

מקור: פרופ' מנחם מאוטנר, מהפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל אביב – שימור

4

ההנהגה החרדית עוד רחוקה מאד מהשלמה עם לימודי חול. מרבית החרדים הבאים בשעריה של ההשכלה הגבוהה עושים זאת משום שמצבם הכלכלי מאלץ אותם למצוא פרנסה. הם רוצים הכשרה מקצועית ותואר אקדמי. השכלה גבוהה איננה סתם הכשרה מקצועית. כשאנחנו מקבלים השכלה גבוהה, אנחנו משתדלים להעניק לסטודנטים דרכי חשיבה וכלים לשיקול דמיון עצמאית וביקורתית. לנרתיק אותם להטיל ספק ולבחון את המציאות בעין פקוחה ולבנות פתח לעולם הגדול, לפלורליזם, לשוויון ולשונה. עקרון הכפירה בידע הקיים הוא במהות השכלה הגבוהה. הוא זה שעומד מאחורי פריצות דרך רטוריות ותרבותיות.

פרופ' אורנה קופרמן חברת ותיקת ומרצה למדעי המחשב, מהאוניברסיטה העברית – הערות לתכנית החומש

עולם האקדמי הינו כלי משמעותי לסוציאליזציה¹ העולם המודרני. זכותם ואף חובתם של אנשי האקדמיה להביע את דעתם ולחנך את הסטודנטים למי ערכיהם. אנשי האקדמיה הינו אחד הערכות המרכזיים ביותר של העולם הזה. רבים מייחסים לאקדמיה תפקיד מכריע בקביעת האידיאולוגיה והנורמות העולם של החברה המודרנית. העולם החרדי, מצידו, נוצר כהתנגדות לניסיונות להרוע מערכת ערכים אלטרנטיבית למוסר התורני. זאת הסיבה העיקרית לחוסר החשדני של הציבור החרדי לאקדמיה².

¹ הטמשת היחיד בתרבות ובחברה הכללית.

² בין מח"ר להיום", תחקיר מוסד שמואל טאמן, 2015 עמ' 5

"כשתדבר עם דיקנים או עם נשיאי האוניברסיטאות, אז הם יגידו לך "אדרבה, צריך לפתוח את המוסדות שלנו". אגב, גם מכללות חרדיות, אני לא מדבר רק על אוניברסיטאות - במוצהר יגידו לך "תשמע, אדרבה, **אנו עושים את זה כדי לקרב את החרדי לישראליות, כדי להפוך אותו לחלק מהמברה הישראלית**".

ע"ד דב הלברטל, חוקר ומרצה באוניברסיטה העברית, בראיון למ.ל., כ"ח אדר א' תשע"ו

השר אמר שזה לחומש... **המטרה היא קדושה**, המטרה היא שאנחנו נניע את התהליך ואני מבין את הדברים האלה.

פרוטוקול הכנסת, יום שלישי, ל' באב התשע"ג, מס' 42 - ישיבת הוועדה לענייני ביקורת המדינה

שתפס את דוב נפוח הדין, מוזבר על סט שלם של ערכים שבחלקן מונגש עם אלו של החברה החרדית. האקדמיה מתבססת על כפירה בת ~~ערכים מסוימים~~ ~~מחשבתית ואי קבלת סמכות על שוויון, על הומניזם וחשיבות האדם החושש~~ בשכלו את העולם. אלו ערכים שבחלקם זרים לחרדי ~~ניש להבטיח שלא יפגעו בעת~~ המפגש. עם זאת ראוי לזכור כי התכנית פותחת אפשרות בפני האקדמיה להציג ערכים אלו ואחרי ~~ההחלטה~~ ~~לציבור שלם שאינו מודע להם~~ מפגש בין שתי חברות הלומדים השונות זו מזו עשוי להיות פורה לשני הצדדים, אם יעשה תוך קבלת האחר וכיבוד ערכיו.

פרופ' לגאולוגיה עודד נבון מהאוניברסיטה העברית, מקים המח"ר של האוניברסיטה העברית לחרדים - הערות לתכנית החומש

עיקרון הכפירה... הוא במהות ההשכלה הגבוהה והוא זה שעומד מאחורי פריצת דרך רעיונית וטכנולוגית

פרופ' אורנה קופרמן מהאוניברסיטה העברית, חברת ות"ת ויועצת הנשיא לענייני מגדר

7

"אתם גם צריכים להבין שכשאני מדבר עם פרופסורים דתיים באוניברסיטה העברית בשביל לעשות מחקר הם **סוגרים לרגע את היחנס דתיים**, כשהם עושים מחקר הם עושים מחקר בשיטות האקדמיות הנקיות שכוללות למשל: **כפירה בעיקר** **כפירה בעקרונות, שום דבר לא מקודש... זה העיקרון**"

פרופ' עודד נבון מרצה במכון למחקר - מוסב שלישי

6

"פרופסור לאסטרופיזיקה באוניברסיטה אינו יכול להמשיך וללמד בחוג לפיזיקה, אם לדעתו היקום נברא לפני שנה. יש להניח שעל סמך דעה זו בלבד, **אותו אדם לא ימונה למשרת פרופסור**, ולא תהיה בכך כל פגיעה ב"חופש האקדמי". אפילו אם אותו פיזיקאי זכה במשרה פרופסוריאלית קבועה, וביום בהיר אחד החליט להאמין בספר בראשית ככתבו וכלשונו, יש להניח **שהפקולטה לפיזיקה בה הוא מכהן תמצא דרך למנוע ממנו להורות זאת לסטודנטים**. בדומה לכך, פרופסור לביולוגיה שיתכחש לעקרונות האבולוציה וידגול בספר בראשית. **ייתקל בהגבלות רציניות ל"חופש האקדמי" שלו**."

חיים הררי חבר האקדמיה הלאומית, כותב כך - "על חופש אקדמי וחופש הביטוי" עמ' 5-6.

פורום להשכלה פגישה 26

דר' תמר אסטוצקי ברנדס מהקריה האקדמית אונו ומרצה בקמפוס החרדי "אור יהודה"

אני אשמח גם להזמין את הנוכחים האחרים גם בתאום כמובן, לשמוע את הדיון שמתנהל בכיתה של נשים חרדיות על.....והויכוח על מקומה- ביכולת הבחירה של האשה בחברה החרדית[!] או על.....חומר לא קל לעיקול בכלל, מבחינת הסטודנטיות החרדיות[!], אין לי ספק שהדיונים האלה מקנים שפה חדשה למשתתפות, מקנים כלי חשיבה חדשים למשתתפות[!], א"כ אנו יכולים לומר שאין שום השפעה, ואם אנחנו חושבים שאין להם שום השפעה, אנו יכולים לחשוב מה אנו בכלל עושים בכתות האלה...

ד"ר חיים זיכרמן (חובש כיפה לא סרוגה) סגן הרקטור ומנהל האקדמי של הקומפסים החרדים.

אנחנו לא מצנזרים שום חומר מספר הלימודים, ויחד עם זאת אנו חושבים שיש גם דרך להעביר כל דבר[!] זאת אומרת אם עושים כל דבר ברגישות הנדרשת אז בסוף כל הסטודנטים יודעים מה הן התאוריות של פרויד מהו..... ו..... ואין להם שום בעיה[!] אם זה נעשה בדרך הנכונה....

זה התכלית, כמוצר לקראת מוגמר!!!

בשנת 2016 למדו במוסדות החרדיים 117,195 תלמידי ישיבות ואברכי "כולל", מתוכם 64% אברכים. בשנים 2012-2016 הואט קצב הגידול של בחורי הישיבות ל-2.5% בשנה ועוד יותר מזה של האברכים - ל-1.3% בשנה. נתוני ההאטה עולים בקנה אחד עם נתוני הגידול בשיעור החרדים העובדים ודשיעור הפונים לשירות צבאי או אזרחי.

ברובד השני יש את האינדיווידואליות, כן את אותו סטודנט סטודנטית פוטנציאלית בסופו של יום, התפקיד שלנו להסתכל על אותו אוכלוסייה בתווך הגילים: אנחנו מסתכלים על אותו קבוצת אוכלוסייה גילי 18 ויש לנו אחריות כאינדיווידואליים לבוא ולספק להם את המצרך הזה, שנקרא השכלה גבוהה, כרטיס כניסה כולם יודעים למה.

ישי פרנקל מנכ"ל האוניברסיטה העברית וסגן נשיא אינטל העולמית – מושב שני

במאתיים וחמישים השנים האחרונות יש שסע שחותך את העם שלנו, שסע מאוד לא פשוט, אם נשאל את החרדים יגידו מילה אחת: "השכלה", הסוגיה שאנחנו עוסקים בה היא לא סתם השכלה אלא השכלה גבוהה. **בואו לא נקל ראש**, היו פה וויכוחים שהם נכונים, והם לגיטימיים, אנחנו עוסקים בחומר נפץ, כן. בסדר גודל ההיסטורי או בסוגיה שהיא סופר מורכבת. בחווייה האישית שלי, יש לילות שאני לא ישן, הסוגיה היא סוגיה כבדה היא סוגיה נוקבת, איך באים ומחברים פה מזרח ומערב, ואתוסים, והשקפות עולם שהם כ"כ שונות זו מזו. נקודת הנחמה הופכות העוגן וזה העוגן האישי שלי, מי שקצת מכיר את הרקע שלי, אני איש הייטק באינטל בירושלים שממנה אני מגיע, עברו דרכנו מאות לא מועטות, מאות רבות של נשים וגברים חרדים. עובדים אצלנו כיום מעל מאתיים גברים ונשים חרדים, והתהליך שאני רואה זה על פני עשר שנים ויותר ואני אומר את זה לחרדים שבינינו והרבה מאוד לדברים שאת אמרת אורלי, זה כרגיל מתחיל בסוג של הפרדה, יש סוג של הפרדה הרבה מהנשים יושבות במתחמים שלהם, ובמעבדות שלהם, **ועם הזמן האנשים האלה מתבגרים וגדלים והמחיצות הולכות ונעלמות...** המציאות, ואני אומר את זה, ואפשר לחלוק, אולי זה יקרה אולי זה לא יקרה. המציאות שאני רואה לנגד עיני הם מאות אנשים, מאות אנשים חרדים, ואלף ומשהו אנשים שאינם חרדים. היא כזאת, **שהמחיצות יורדות התהליך הוא איטי**, הוא לא פשוט הוא רבוי במתחים, אבל אני לא רוצה להגיד אפי אנד זה נשמע יותר מידי דרמתי, **זה לוקח זה לוקח כמה שנים, אבל יש השתלבות אבל יפה**. מרקם החיים שאני רואה הוא פשוט מרקם חיים יפה, ואותם חרדים הם לא שואבי המים ולא חוטבי העצים, הם השתלבו ויש המנהיגות.

ישי פרנקל מנכ"ל האוניברסיטה העברית וסגן נשיא אינטל העולמית – דברי סיכום, מושב שני

אנחנו לא יודעים בדיוק מה יעבוד ומה לא יעבוד, קשה לחזות. אנחנו עובדים בשלושה צירי פעולה עיקריים: ציר פעולה אחד זה התשתיות, מרכזי קליטת חרדים, מפתח, מרכזי הכוון, טלפנייה וכו' - לתת את המידע ולבצע את ההפנייה. גם פה אנחנו לא ממציאים את הגלגל. **מי שמנהל את המרכזים האלה זה חרדים והם עושים את זה פי מאה יותר טוב מכפי שאנחנו נוכל לעשות.** באתי וראיתי את מרכז מפתח בבני-ברך

ז. זה דבר מדהים"

נפתלי בנט שר הכלכלה לשעבר, בישיבת הוועדה לענייני ביקורת המדינה, לי באב תשע"ג

עדינה בר שלום מחלוצי האקדמיה החרדית במפגש הפורום להשכלה גבוהה:

"לא פגענו בשום תוכן, לא אמרנו בואו תצנזרו, לא אנחנו (המכללה החרדית) ולא מבח"ר (בני ברק)".

לא פגענו בשום תוכן וכפי שאמרתי כשהיתה בעיה נניח בעבודה סוציאלית ללמד את... אנחנו לא ביטלנו את זה לא אמרנו בואו תצנזרו לא אמרנו שום דבר כזה, לא אנחנו ולא מבח"ר אלא שנכנס רב לכיתה והסביר לבנות, לבנים לא היה צורך הם למדו גמרא, הם יודעים שזה קיים וקיים בגמרא ויש הסבר לכל דבר ודבר אבל הבנות לא ידעו שום דבר. יש תום אצלנו יש צניעות בדיבור יש אצלנו אורח חיים שהוא קצת שונה הבנות אמרו מה? אצלנו אין דברים

"מטבע הדברים, כשלומדים פסיכולוגיה, כשלומדים עבודה סוציאלית, יש כאן "חסם". מלמדים על תורת האבולוציה, מלמדים על תכנים, תכנים מאוד בעייתיים... ויש פה אינטרס משותף שלא לפגוע כמלוא נימה בתכנים... מה שעושים, עושים איזושהי 'התאמה'. קודם כל ישנו רב שנותן הדרכה למרצים להשתמש בשפה אחרת, בטרמינולוגיה שונה. אפשר לומר את אותן מילים בטרמינולוגיה שיכולה להתקבל על האוזן החרדית בקלות גדולה יותר".

אריאל דרעי מייסד הקמפוס החרדי באשקלון ומנכ"ל תנועת טוב, בראיון לסדרה 'שעשני אישה', פרק 8 א

זה נאמר על ההפרדה שאם לא נעשה כך נתנגש עם הרבנים ואז....נפסיד את התכלית:

אני באתי לאוניברסיטה, גדלתי בתל אביב שנים, גרתי בבניין שמתוך כל השכנים, אחד עשר שכנים, רק אנחנו היינו המשפחה הדתית היחידה. הייתה לנו טלוויזיה בבית מ-1969, אבא שלי הצביע אגוויי, למד במונקאטש – מי שידוע ישיבה מאוד חרדית בציכוסלובקיה, ולמרות שקראתי היסטוריה וספרות, ובישיבה בחברון שלמדתי היו שלושים ארבעים חברה מתוך ארבע מאות שידעו ספרות ופילוסופיה, ומוזיקה קלאסית ומוזיקת רוק, ומה קורה בקולנוע, שבחיים לא נכנסנו אליו. כשהתחלתי ללמוד לימודים אקדמיים באוניברסיטה הפתוחה במשך שנים, תוך כדי הכולל הצבא ואחר כך, עברתי טראומה. חרדים שלומדים לימודים אקדמיים עוברים תהליך חילון, מסוים. אין אופציה שלא. כל חינוך אקדמי מחלן, כל חינוך אקדמי פותח ביקורתיות וחשיבה אחרת. ואם אנחנו נתנגש ברבנים שיוציאו חרם טוטאלי על האוניברסיטאות, כל האופציה הזאת לא תתקיים בעולם החרדי.

פרופ' משה הלינגר, חוקר ומרצה למדעי המדינה באוניברסיטת בר אילן – הפרוס להשכלה גבוהה, מפגש 38

"היתה לי חברה שהלכה ודיברה עם אחד הרבנים שמנהלים מכללה מאוד חשובה בירושלים, והיא אמרה לו: "תקשיב, אני שומעת פה כפירה". היא הייתה צועקת בשיעורים, והיא אמרה לו: "אני שומעת כפירה". הוא אמר לה: "תקשיבי, אני מוכן שהסטודנטיות שלי ישמעו הכל, אין לי בעיה עם זה. כל עוד שלא אומרים לך להיות ככה, אין בזה בעיה". ככה הוא אמר, במילים האלה".

בגרת אקדמיה בראיון ל קול חי, יום ד' כ"ז בסיון תשע"ד

**מי שאחרי כל זה עדיין נשאר בשלוות נפש,
עליו להרהר האם יכול לקרוא ק"ש, לפחות את
הפסוק השני, האם הוא לא מעיד עדות שקר בעצמו?
די אם הוא רק נמצא ונהנה במקום שכל הווייתו
ותכליתו כפירה מוחלטת בהקב"ה, בשביל לבטל את
האמונה ביחוד ה', רח"ל.**

מי שנכנס לאקדמיה לא יוצא עם הרגשה אחרת
אלא עם אישיות אחרת. אתה מוכרח להשתנות,
זהו פסיק רישא דניחא ליה.

בס"ד

בשלהי אדר א' תשע"ו יצא מכתב ציבורי נוקב בעניין איסור האקדמיה עליו חתמו שישה מגדולי ראשי הישיבות. נכתב בו כי לימודי אקדמיה על צורותיה השונות נאסרו באיסור חמור.

ביום שלמחרת עלה לשידור עו"ד דב הלברטל, מרצה וחוקר באוניברסיטה העברית, שהבהיר בדבריו ואמר "אם שערי האקדמיה יפתחו לציבור החרדי- עולם הישיבות יקרוס"

ש. אתה מבין, דב הלברטל למה גדולי ישראל כל כך נלחמים באקדמיה?

ת. אני מבין מאד, לא רק מבין

ש. למה? בוא תסביר, תהיה דוברם של גדו"י לרגע כי יש אנשים שלא מבינים. מה, אנשים צריכים להתפרנס.

ת. יש כמה בעיות, אם אתה שואל אותי הבעיה המרכזית היא השינוי באישיות. **אדם שלומד באקדמיה, בפרט אם הוא בחור ישיבה או בן תורה, הוא בהכרח משתנה.** זאת אומרת משתנה בכל ההוויה האישיותית שלו, הוא לא אותו אדם.

זה דבר אחד. דבר שני, העניין של המגמה, שלא מוסתרת אגב, המגמה ברורה- להפוך את החרדי בעצם לאחד משלנו, לישראלי.

ש. זה מה שאתה מרגיש כמרצה באוניברסיטה? להפוך את החרדי לישראלי?

ת. אני לא מרגיש, אני יודע. אין פה צורך להרגיש, אתה יודע מה הם מדברים כל הזמן. וזה דבר שממילא מתהווה, **אתה נכנס להוויה אחרת, לחשיבה אחרת.** זה באופן כללי. אבל אם אתה מסתכל באופן פרטני, זה תלוי אם אתה לומד בפקולטה למדעי הרוח או למדעי החברה, אז אתה נכנס לחומרים שהם מינות וכפירה ואתה לאט לאט מסתגל לסגנון החשיבה הזה. אם אתה לומד בלי הפרדה זה בכלל סיפור בפני עצמו. יש מדרון חלקלק לכל הלימודים האקדמאיים.

ובכלל, בוא נדבר בגדול, זה משנה את האישיות הדתית שלך. אתה לא אותו בן אדם, אתה לא אותו בן תורה, אתה לא אותו אדם מסור לתורה ולמצוות, כל הבית משתנה. אפילו אם אתה רוצה לקחת נקודה קטנה וקשה: קח אדם שלא היה לו אייפון או אינטרנט, פתאום הוא לא יכול בלי זה. רק אתמול הוא לא ידע איך להפעיל את זה ופתאום הוא מגלה עניין חדש. מה יעשה זה ולא יחטא?

ש. אתה אומר שמי שנכנס לאמבטיה יוצא משם עם הרגשה אחרת?

ת. עם אישיות אחרת, לא עם הרגשה אחרת. אתה מוכרח להשתנות. זהו פסיק רישא דניחא ליה.

ביום ג' כ"ו בסיון תשע"ד, כאשר פרצה סערה ציבורית חריפה בעקבות פרסום מכתבו של חכם שלום כהן שליט"א בנושא האקדמיה החרדית, התראיינה צעירה חרדית בראיון נוגע ללב, בו שטחה את סיפורן העצוב של צעירות שחוו לימודים במכללות.

אני הייתי שם, למדתי במכללה עם הכותרת הכי גדולה "חרדית". אין לי מילים לתאר את הבזיון, את הרגעים שעברתי שם. פשוט פסל. פסל בהיכל ה'.

הייתי שם תקופה. קלטתי מה קורה והבנתי שאם אני נשארת שם המצב הרוחני שלי בסכנה. שאף אחד לא יספר לכם סיפורים. מי שלומד שם המצב הרוחני שלו מידרדר.

אנחנו החרדיות מגיעות ממקום תמים של רצון להתפרנס ולהקים בית של תורה, ואז מגיע מרצה גלוי ראש ומלמד אותי תורה. אתה שומע תורה אתה אומר מצוין גם מכללה וגם תורה, ואז הוא מסביר את משה רבינו בצורה כל כך מלגלת. הוא מרים יד במשה רבינו. אבל הוא המרצה, והוא בא ממקום של כובע גדול, מבין ויודע, ואני תלמידה קטנה ונמוכה, ומרגישה קטנה לידו.

ואני יושבת ומצפה שמישהו יקום ואף אחד לא קם. כולן סביבי חרדיות והן יושבות ומחייכות... מחייכות... אולי ממבוכה, אולי מנחיתות.

אני יכולה לאסוף עדויות רבות מהמון בנות שבאות ואומרות שיש שם כפירה אין סופית כל היום. אני מכירה בנות שנפלו רוחנית. לא מרגישים את זה, מתקררים לאט לאט. לא נעים לי לפרט אבל זה פשוט קורה בשטח.

שואלים אותי למה לא פנית למי שמפקח על התכנים וצעקת מה קורה כאן. אז אומר לכם, לי אישית לא היה אומץ, אבל חברתי הלכה ודיברה עם אחד מהרבנים שאחראים על מכללה מאד חשובה בירושלים שהוא גם בעל תפקיד ציבורי, והיא אמרה לו- אני שומעת פה כפירה והוא ענה: "תקשיבי, אני מוכן שהתלמידות שלי ישמעו הכל, אין לי בעיה עם זה כל עוד לא אומרים לך להיות ככה אין בזה בעיה".

סליחה בשם כל חברותי, אחיותי לחטא, שלומדות במכללה זו או אחרת ובעיקר לומדות לשתוק ולספוג "ולהגמיש את המחשבה" ולגלות פתיחות וסובלנות ולכבד דעות של אחרים ולא מעזות לצעוק כאן מעבירים יהודיות על דתן...

2 פתאום את מרגישה שאת מאד מלומדת ומשכילה, ההפך ממקומה האמיתי של האישה היהודית.

שלום

קוראים לי ~~שם~~ ואני **קלינאית תקשורת**, הגעתי ממקום שמור במיוחד, אני משתייכת לקהילת ויז'ניץ מבית חסידי שורשי.

למדתי לפני כשמונה שנים במחזור הראשון של 'אונו', הרבה לפני שהיתה מודעות והתפרסם איסורם של גדולי ישראל.

שמענו שפותחים ב'אונו' מחזור לנשים חרדיות ואין צורך בפסיכומטרי או תעודת בגרות, דבר שהיה חסר תקדים וגרם לנשים חרדיות רבות להרשם.

בתחילה הרגשנו בנוח כקבוצה. המנהל החרדי (שאין לו שום סמכויות משום שהנהלה האמיתית היא חילונית), הבטיח שיהיו רק מרצות חרדיות והכל מותאם, אך אט אט קלטנו שהצוות והתכנים זהים לקמפוס הכללי. הדבר היחיד שהיה שונה הוא שלמדנו בהפרדה.

הציבור החרדי לא מודע לנתון בסיסי: כל המכללות ה'חרדיות' מהוות שלוחות של אוניברסיטאות חילוניות. התכנים אותם תכנים, המרצים אותם מרצים, הסרטים וחומרי הלמידה ללא סינון ויש צורך בטכנולוגיה.

תשאלו איך לא קמנו ועזבנו מיד בהתחלה, כי הכל קרה בהדרגה. בהתחלה המקצועות היו טכניים, למרות שגם שם שמענו כפירה וכל הדינמיקה בשיעור עם הצוות החילוני היתה מופקרת. כך שלב אחר שלב מסתגלים לרוח האקדמיה ולאווירה החילונית.

כשהגעתי לשם הבנתי שטעיתי. טעות שרוב הציבור החרדי אינו מודע לה. חרדים חושבים שאקדמיה זו הכשרה מקצועית. **הגעתי כדי לרכוש מקצוע. ולא ידעתי שאקדמיה זו דת.** נכון, הם משווקים את האקדמיה כפרנסה, כי זה מה שמדבר אלינו, אבל הם מוכרים השכלה, תיאוריה ותפיסות עולם חילוניות כפרניות ומופקרות. מי שיודע מהי אקדמיה, יודע שהיא לא ניתנת לצינזור בדיוק כמו שלא ניתן לצנזר נצרות. **אקדמיה זה לא מקצוע, זו מהות.**

כשהיו קורסים לא רלוונטיים ללימודים שאלנו למה אנחנו צריכות ללמוד את זה. הם אמרו שאדם עם תואר אקדמי צריך השכלה נרחבת במגוון תחומים. בפועל, כשהגענו לעבודה כעסנו היה חסר לנו חומר מעשי בסיסי!

המנהל הבטיח מרצות בלבוש מתאים, אבל בפועל הגיעו מרצים כבר מהשנה הראשונה, וכשאבא שלי התקשר, הוא התחמק ואחר כך הפסיק לענות.

המרצות הגיעו בלבושן הרגיל, אחת מהן הגיעה בלבוש ממש כמו על שפת הים. אני זוכרת

שאמרתי לחברות שלי: איך אתן מסוגלות לשבת מולה? הן אמרו: נו... מה אכפת לך... העיקר שזה מעניין. היה נורא לראות את הרגישות של כולן פוחתת.

פעם מרצה חילונית הראתה סרט בלי כל קשר למה שלמדנו, סרט שאני מתביישת לומר את תוכנו וכולן נהנו. אני קמתי ויצאתי, וכשהלכתי לאחראית החרדית (שהתברר שגם לה אין סמכויות והיא נמצאת כדי להכשיר את המקום) ושאלתי איך דבר כזה עובר בלי סינון, היא השיבה: נו, מה את רוצה, את באקדמיה וככה זה, אין מה לעשות.

בקמפוס הכללי היה מרכז סימולציות. מגיעים לשם שחקנים מבית הספר הגדול למשחק ומביימים איתנו, הלומדות, אפיזודות של קלינאית בפועל. בתרגיל שלי השחקנים החילוניים היו הורים לילדה שהיה חשד לגבי השמיעה שלה ואני מבשרת להם על כך. וככה מול העיניים שלי השחקנית פורצת בבכי, השחקן והשחקנית מביעים תמיכה אחד בשני הכוללת את כל התקשורת ביניהם. בסוף התרגיל אני מוצאת את עצמי יושבת מולם ומקבלת משוב על האמפתיות שלי. היום כשאני נזכרת בזה - זה היה ממש דוחה!

בסוף הלימודים יש טקס שנקרא 'טקס חלוקת תארים' המיועד לכל המשפחה שמגיעה לשמוח עם הסטודנטית. מעבר לזה שבטקס הסטודנטיות עלו עם כובע וגלימת שופט שיש בזה משום 'חוקות הגויים' וסגידה להשכלה, היתה בעיה עם מידת הפרדה. ביררתי זאת לפני והם אמרו שזה בסדר, מדובר באודיטוריום גדול ורחב. בצד ימין ישבו הנשים ובצד שמאל ישבו המשפחות שרוצות לשבת יחד (שהגיעו בהרכבים מלאים כולל השווער והשוויגער, גיסים וגיסות) וביציע למעלה יוכלו לשבת הגברים שמעוניינים בהפרדה. כמובן שמהיציע ישנה אפשרות לראות את כל הנשים שעולות.

זה לא היה קל אבל ויתרתי, בזמן הטקס ישבתי בבית ובכיתי. זה נשמע דבר בסיסי - ברור שאישה חרדית לא תשב בכנס מעורב, אבל כשנמצאים שם כל הבסיס מתערער.

היום כשאני משחזרת אחרנית אני חושבת שהגענו תמימות ועשינו כל מה שהם אמרו. במבט לאחור אני חושבת שגם אם הייתי הופכת למיליונרית אסור לעבור את כור ההיתוך הזה, אבל בסוף מתברר שהם משווקים את האקדמיה כפרנסה אבל ממש לא מבטיחים כסף... כל מי שמכיר את התעריף בשוק - נכון להיום קלינאית תקשורת משתכרת בכ-40 ש"ח לשעה.

היום, לאחר מספר שנים בעבודה רוב חברותי שחוקות, והמשיכו הלאה לתואר שני ולאפשרויות נוספות הקיימות במסגרת החילונית, ואני בחרתי לשתף אתכן כדי לכפר אולי במעט על לימודי התואר ראשון.

**קשה להקריב את הכסף
אבל להקריב את המטרה
שלשמה אנחנו צריכים את הכסף -
קשה הרבה יותר
כמה אנחנו מוכנים לשלם עבור כסף?**

3

קוראים לי ~~אני~~ מגיעה מבית ליטאי חשוב. גם אני לא חיפשתי להתקלקל, בסך הכל חיפשתי מקצוע מכניס כדי לפרנס בית של תורה.

בזמני לא היתה מודעות לגודל האיסור, והייתי מהמחזורים הראשונים של 'שבילים'. שבילים הוא מקום לימודים במקביל ללימודים ב'מבחר'. כל מי שלומדת ב'שבילים' לומדת ב'מבחר', וכל מי שלומדת ב'מבחר' לומדת בשלוחה ישירה של אוניברסיטה חילונית (אוניברסיטת חיפה, אוניברסיטת תל אביב וכד').

ב'שבילים' היינו אמורות ללמוד את לימודי הקודש וההרצאות, וב'מבחר' את לימודי המקצוע. וכך היה, אך בשלב מסוים עזבו המרצים והרבנים לאחר הוראה שניתנה על ידי גדולי ישראל.

אחד המרצים שנכנס לביתו של מרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל ואמר שהוא מלמד שם כדי לחזק את הבנות קיבל תשובה: אתם לא מחזקים את הבנות, אתם 'מכשירים את החזיר', המכללות ה'חרדיות' הן 'חזיר עם שטריימל'!

כשהגענו ל'מבחר' גילינו צוות שברובו חילוני, ולמרות שב'שבילים' הבטיחו מורה שתשב בכל השיעורים זה כמעט לא קרה (ואם זה כן היה קורה, זה היה משנה את אופי המרצים והתכנים!...).

המקצוע שלמדתי היה ריפוי בעיסוק. אני זוכרת שבשלב מסוים נכנסה המרצה החילונית ואמרה שמאחר והמקצוע שלנו מחייב תרגול בשטח, היא נותנת לנו כמה שבועות להתרגל לרעיון שעלינו להופיע שישה שיעורים ~~בשבוע~~ ושישה שיעורים במכנסיים. אין מילים לתאר את גודל החרפה כשבנות סיפרו אחת לשניה שהן קונות ~~לשבת~~ לצורך התרגול. במהלך התרגול עמדה המרצה החילונית והביטה בתענוג ובזלזול בחרדיות המבוזות.

כחלק מתהליך הלמידה צופים בסרטים. לא אוכל להעלות על הכתב את תכני הסרטים, וכאשר אצל מרצה מסוימת בדרך קבע היו סרטי אלימות ותועבה התחלתי לדלל את נוכחותי בשיעורים. לאחר מספר שיעורים היא שמה לב להעדרותי ובקשה לשוחח... כשהבינה את סיבת ההיעדרות ציחקה בבוז ואמרה "את לא יודעת שסרט זה לא אמיתי, את תצאי לעולם ותפגשי את כל זה". כשאמרתי להגנתי שזה ממש לא קשור למקצוע היא השיבה שפטור מהשיעור יתאפשר רק עם מכתב מרופא שמאשר שאני סובלת מחרדות. לא השגתי אישור ונאלצתי להכנס לשיעור. במשך כל השיעור היא לא הפסיקה לבזות ולהשפיל אותי לפני כל הכיתה.

לפני שיצאנו להכשרה בשטח, הכשרה המתבצעת על פי קביעת המכללה, הודיעו ב'שבילים' שנצא לשטח שתי בנות יחד כדי להקל על ההתמודדות. בפועל זה לא תמיד קרה, ומצאתי את עצמי לבד מול מוסדות וצוותים חילוניים (באחד המקומות הדריכה אותי ערבית). **פניתי לאחראית ושיתפתי שאני מתמודדת רוחנית בחשיפה לדברים לא פשוטים, היא הסבירה לי שצריך ללמוד להפריד ולא לקחת דברים קשה. האמת שהיא כמעט הצליחה לשכנע אותי שאני הבעייתית.**

לפני שיצאנו להכשרה דיברה בפנינו המנהלת החרדית נטולת הסמכויות, ואמרה שנהיה חזקות ונקפיד על כללי הצניעות. הבטנו אחת בשניה בגיחוך, וחשבנו לעצמנו: כמה שנים שאנחנו מתחככות עם המציאות החילונית ולא מפסיקות להתלכלך, עכשיו היא נזכרה!?

אולי זה נשמע גרוע, אבל בהמשך הבנו שההנהלה החילונית מממנת דמות חרדית כדי ליצור תחושה מדומה של מוסד חרדי.

4

אני מעדיפה להישאר אוניברסיטת ומקוה שתכבדו זאת -

הכל התחיל כשראיתי פרסום המציע לימודי עבודה סוציאלית מטעם "מכלול". קבוצה חסידית שמורה ותוכן מוקפד.

אני אישה צעירה והיו לי זמן ופניות, ובכלל, תמיד נמשכתי למקצוע שמיטיב עם בני אדם. מה שהפרסומים ללא סיפור זה שהלימודים מתקיימים ב'מבחר'. 'מבחר' היא שלוחה ישירה של אוניברסיטה חילונית ולימודי עבודה סוציאלית נלמדים מטעם אוניברסיטת חיפה.

'מבחר' נמצאת על גבול בני ברק- רמת גן, אולי כדי שהמרצים יכנסו מרמת גן והתלמידות מבני ברק...

כשהגעתי ללמוד גיליתי שהצוות חילוני. נכון, היו מעט חרדיות אבל הן היו גרועות מהחילוניות. היה חשוב להן להראות שהן מרשות לעצמן לא פחות ולייצג את עצמן כפתוחות וליברליות. (מיותר לציין שאם הן מלמדות במכללה הן בוגרות תואר שני).

בלימודי עבודה סוציאלית נוברים בכל הרפש, הסטיות, העיוותים והשפל המוסרי הירוד ביותר. **אם אנסה לסכם במילה אחת את שנות לימודי שם - זבל... זבל... זבל...**

זכור לי שהיה לנו מרצה חילוני עם קוקו ועוד מורה שהיה מגיע על אופנוע עם מגבת על הגב, כי לפני שהגיע ללמד היה הולך לים... כל אחד מבין שלחילוני אין שום דיסטנס מנשים, ממילא כל מהלך השיעור מתנהל בדינמיקה בין המרצה לתלמידות. וגם כשחומר הלימוד תמים, הבדיחות... האמירות...

חלקנו דוברות אידיש, שחיינו עד היום בקדושה, ולפתע מצאנו את עצמנו נחשפות לפריצות וזוהמה שעטופות במונחים מקצועיים.

תמיד שודרו בין המילים

שיש בישראל את האוכלוסיה הגבוהה והאוכלוסיה הנמוכה. ואנחנו החרדים היינו בשכבה הנמוכה, בנשימה אחת עם הערבים.

בשנה א' היו הקורסים הפחות מקוממים, ובשנה ב' אחרי שלמדת כל כך הרבה, הוצאת כסף וגם התרגלת לצוות החילוני - נחתו הקורסים הבעייתיים.

אנחנו היינו הכיתה ה'שמורה'. חלקנו דוברות אידיש, שחיינו עד היום בקדושה, ולפתע מצאנו את עצמנו נחשפות לפריצות וזוהמה שעטופות במונחים מקצועיים.

במהלך השיעור צפינו בסרטים ללא קווים אדומים בכלל! לדעתי יש גם חילונים שלא מעיזים לראות כאלו סרטים.

בשנה ב' למדנו קורס שעסק בתולדות ועקרונות הפמיניזם ומעמדה של האישה, נושא שעד היום מערער את מקומי בביתי. אין לי היכולת לחזור על המושגים והביטויים שנאמרו בכיתה. ואם בתחילה היו בנות שהאדימו ונעו באי נוחות על הכיסא, לאחר מספר שיעורים היינו מוצאות את עצמנו מתווכחות בהפסקות וצועקות ביטויים שבעבר לא העזנו אפילו להעביר במחשבה.

וכשאני שואלת את עצמי איך שתקנו - אין לי תשובה.

באחת הפעמים זה עבר כל גבול ויצאתי מהכיתה, חלק מהבנות החסידיות השפילו מבט, וכשיצאתי אחת הנשים סיננה לכיווני "חילול ה'..."

כשנמצאים שם עוברים תהליך. ראשית אתה נמצא במגרש שלהם. הם בעלי הבית, התכנים, המרצים, ההנהלה - הכל שייך להם! ומתרגלים. לאט לאט פשוט משתנים.

החרדים נמצאים שם לצערינו במצב נחיתי - מי אני לעומת הפרופסור הגדול? והנחיתות מביאה למצב בו הן רוצים להוכיח שגם אנחנו ליברלים וחלק מהעולם הגדול.

יש לי עשרות דוגמאות מזעזעות ובחרתי לשתף בשתיים מהן. קשה וכואב להזכר בזה אבל מאחר ויש בזה תועלת אני נאלצת לומר.

אחד הקורסים עסק ב"מוגנות". הקורס היה מלא ב'לכלוך'. בסיום הקורס התבקשנו להגיש עבודה שתכלול ראיון עם זוג חרדי בני 70+. (שכמובן לא אציג כאן ולא בשום מקום). מאוחר יותר התברר כי המרצה ערכה מחקר והיה חסר לה מידע על הציבור שלנו. גם כאן אף אחת לא התנגדה!

צריך להבין שחלק מהשיעורים מתנהלים כסדנאות בצורה שיתופית. אני מתמלאת אשמה וחרטה על אותם שיעורים בהם ישבנו במעגל וגבר חילוני הנחה את השיעור והביא לרמת שיתופיות מבחילה מצד הנשים.

באחד השיעורים כשיצאתי אמרה לי אחת החברות: תמשיכו לשתף אותן, אולי אתן לא יודעות, המרצה הזה מוציא כרגע ספר על העולם החרדי, תמשיכו לספק לו חומר...

אני זוכרת שבאחד הקורסים אמרה המנחה החילונית שעובדת סוציאלית צריכה אומץ ומודעות לבעיות. התרגיל הפותח היה שיתוף בבעיות של הציבור החרדי. עד היום אני זוכרת את מבטה המתמוגג של המרצה מהחרדיות השופכות בוץ על משפחותיהן.

חלק מתהליך הלמידה מבוצע על ידי הגשת עבודות, משימה הכרוכה בגישה לאינטרנט פרוץ. כל עבודה צריכה להכיל 17 מקורות. מה שקורה שפרט לחשיפה לתכני הכפירה והזוהמה בשיעורים, נאלצנו לנבור בים של חומר של כל הדוקטורים והפרופסורים, ומאמרי כפירה באוניברסיטה או בספרים שאין בהם שום צנזורה - הכל נגיש.

אני משתייכת לחסידות כללית בירושלים, ובכל פעם שאני רואה את הפרסום של 'מכלול' המציע לימודי עבודה סוציאלית בלי לוותר על העקרונות והערכים, אני רוצה לירוק על המודעה!

נ.ב. תוספת קטנה וחשובה: היום אני עדיין ללא עבודה, וגם כאשר אמצא עבודה בעז"ה אקבל 43 ₪ לשעה.

”יש לי תחושה חזקה שאם אשאר כאן אין סיכוי שאקים בית של תורה. בכותרת החיצונית- אולי, במהות הפנימית- לא.”

זו היתה התחושה כשהגעתי לכאן. לצערי, לא היה בי את הכח לעזוב והיום לאחר שסיימתי את לימודי והקמתי את ביתי, אני מלקקת את הפצעים.

אני מאשימה את עצמי שלא עזבתי, אני לא מאשימה את עצמי שהגעתי לשם, בסך הכל נרשמתי למקום לימודים בחזות חסידית, למדתי ב'בית ברכה' בירושלים - מקום שרבים וטובים חושבים שזה מוסד על טהרת הקודש, ורק כשנמצאים שם יודעים שהמקום מהוה שלוחה ישירה של האוניברסיטה הפתוחה. להרבה מהתכנים והמרצים שנחשף סטודנט חילוני נחשפנו גם אננו.

אני זוכרת שלמדנו בזום. אמנם המחשבים שלנו היו מוגנים אבל התחברנו למסך של המרצה החילונית שהיה פרוץ לכל.

אז נכון, יש מחנכת אחת לכל הכיתות, ופעם בשבוע יש מעט שיעורי קודש. האמת, שהרבנים והמרצים הפסיקו ללמד על פי הוראת גדולי הדור, וגם המרצה האחרון שעוד לימד אותנו עזב.

בשלב הראשון טענה ההנהלה שלומדים רק לימודי מחשב, בהמשך נוסף גם מסלול מינהל עסקים, וכיום כבר משתפים פעולה עם אוניברסיטות חילוניות נוספות.

כואב לי על הלומדות שם, ועוד יותר חבל על כל מי שטועה לחשוב שמדובר במוסד חסידי שמור.

התרגיל הפותח היה שיתוף בבעיות של הציבור החרדי. עד היום אני זוכרת את מבטה המתמוגג של המרצה מהחרדיות השופכות בוץ על משפחותיהן.

האקדמיה החרדית... כור היתוך שקט.. ומבטיח... = כל באיה לא ישובון (משלי ב' י"ט)

דוד המלך "פותח" את הספר הקדוש "תהילים" במי הוא ה"מאושר"
האפשר להכחיש זאת ח"ו...

הרבה דברים נפלאים נוראים ועצומים נאמרו במדרשים ובגמרא על פתיחה זו! ונעתיק את דברי הפשט הנמצא ברש"י... אשוריו של איש ותהלותיו של אדם אלו הם! [!] אשר לא הלך, כי מתוך שלא הלך לא עמד, ומתוך שלא עמד לא ישב... ואלו דברי הק' ר' אלחנן ווסרמן זצוק"ל הי"ד במאמרו ל"אחרית הימים" בקונ' עיקבתא דמשיחא אות ל"ז וז"ל ... חגי הנביא אומר "הן ישא איש בכנף בגדו וגו' היקדש, ויענו הכהנים ויאמרו לא, ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא, ויענו הכהנים ויאמרו יטמא, ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה וגו'". פירוש הפסוקים להגיד כי ממגע הקדושה בלבד אין מתקדשים, אבל ממגע הטומאה נטמאים, התורה מעידה "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים" אם הלך סופו לעמוד ואם עמד סופו לישוב ואם ישב סופו וכו' עדות התורה נצחית היא ומכוונת לכל התקופות ולכל המסיבות, החושב כי הוא יוצא מן הכלל שוטה הוא וגס הרוח, הנשמע לעצות התורה אשרי לו.

ניתן לקבל קובץ מדיה וקול מפיהם של יוצרי ומשווקי האקדמיה החרדית ומממניה, מה מטרתיה, ולמה הם טורחים וממנים אותה, וכמה הצלחתם...! וכן את הספר המורחב ב pdf 300 עמ' בחומר איסור זה במייל askalanumber2@gmail.com

16,545 נחטפי האקדמיה החרדית תשפ"ג "לא ישובון" (משלי ב' י"ט)
• גידול במספר הסטודנטים החרדים: מתחילת העשור הקודם שילש עצמו מספר הסטודנטים החרדים, מכ-5,500 בתשע"א לכ-16,545 בתשפ"ג - 5% תכלול הסטודנטים בישראל, לעומת כ-13% מחלקם באנלוסייה.

Ono הקריה האקדמית אונו Ono Academic College הקמפוס החרדי
 לימודים לחרדים סמכלול
 TORONTO FOUNDATION יחידות טורונטו ודשנן מברית בישראל
 מבחר מכללת בני ברק החרדית (נר)
 כינון המנהל תעסוקה הצלחה
 חוי ארנפלד לימודים לנשים חרדיות איתן כל הדרך אל התואר
 המכללה האקדמית אשקלון Ashdod Academic College
 המכללה אקדמית רמת אהרן אשקלון
 קמפוס סטראוס STRAUSS CAMPUS המכללה האקדמית רמת אהרן אשקלון & סניף לרמת
 קמח Jobs קידום עסקאות חרדי ויהודי מותק העמל